

ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਆਂ ਕਥਾ - ਕਹਾਣੀਆਂ

ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਆਂ

ਕਥਾ ਕਹਾਣੀਆਂ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library

Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library has been created with the approval and personal blessings of Sri Satguru Uday Singh Ji. You can easily access the wealth of teaching, learning and research materials on Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library online, which until now have only been available to a handful of scholars and researchers.

This new Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library allows school children, students, researchers and armchair scholars anywhere in the world at any time to study and learn from the original documents.

As well as opening access to our historical pieces of world heritage, digitisation ensures the long-term protection and conservation of these fragile treasures. This is a significant milestone in the development of the Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-Library, but it is just a first step on a long road.

Please join with us in this remarkable transformation of the Library. You can share your books, magazines, pamphlets, photos, music, videos etc. This will ensure they are preserved for generations to come. Each item will be fully acknowledged.

To continue this work, we need your help

Your generous contribution and help will ensure that an ever-growing number of the Library's collections are conserved and digitised, and are made available to students, scholars, and readers the world over. The Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-Library collection is growing day by day and some rare and priceless books/magazines/manuscripts and other items have already been digitised.

We would like to thank all the contributors who have kindly provided items from their collections. This is appreciated by us now and many readers in the future.

Contact Details

For further information - please contact

Email: NamdhariElibrary@gmail.com

kirpal singh chana

ਮਤਿਗੁਰ ਦੀਆਂ ਕਥਾ - ਕਹਾਣੀਆਂ

1. ਰੱਬੀ ਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟਿਆ
2. ਅਰੇਖਾ-ਘਾਟ
3. ਮਸਤਕ ਫੇਲੀ
4. ਗੁਰਗਦੀ ਸਜੀਰ
5. ਦੁਬਾਗ - ਸਿੱਖੀ ਸਾਜੀ
6. ਮਾਈ ਮਾਤਾ ਕੁੰਦਰ ਕੀਤੀ
7. ਤੇਜਾ-ਗੱਜਾ ਮਾਰਦਪੁਰ ਆਉਂਦਾ
8. ਮਤਿਗੁਰ ਮੇਰਿਆਂ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ
9. ਸੱਚ-ਕੱਢੇ - ਕਾਦੇ ਸਗੀਰੀ ਕੇਵੀ ਪਵੇ
10. ਠਾਂਡੀ ਤੇ ਰਛਿਆ ਕੀਤੀ
11. ਮੁਖਵਰ-ਮੁਰ ਰੋਕਧਰ ਦਿੱਤਾ
12. ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਚਖਾਣੀ
13. ਮੀਰਸਿੰਘ ਨੇ ਮਗੋਈ ਰੁਖਾ ਲਿੱਖ ਪੜ੍ਹਾਈ

ਗੁਜਰੇ ਮਰੇ ਦਿਨ ਮਨੁ ਮਿਖ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ਾਰਾ ਤੁਰ ਚੰਗੇ।
ਮਡਿਘਰੁ ਕੇਵਿਰੁ ਸੰਘੁ ਨ ਮਡਿਘਰੁ ਘਾਟੁ ਸੰਘੁ ਨੁ ਗੁਰਗਦੀ ਸੰਘੁ।
ਨ ਮੋਡੀ ਮੋਡੇ ਮਾਧੁ ਗੁਰ। ਜਗ ਪਾਵੈ ਮਡਿਘਰੁ ਘਾਟੁ ਸੰਘੁ ਨੁ ਏ।
ਗੁਰੀ ਮਡਿਘਰੁ ਗੁਰ ਸੰਘੁ ਨੁ ਪਦਮੁ ਨੀਤੀ। ਉਰੀ ਮਡਿਘਰੁ ਸੀ ਨੁ
ਗੁਰ ਦੇ ਪਸਾਰੀ ਦੀ ਨੀਤੀ ਦਿਤੀ। ਉਰੀ ਮਧੁ ਨੁ ਏ ਪਸਾਰੀ ਦੁਗਾਉਦੁ
ਧਰੀ ਚਢੇਦੁ ਰੀਤੀ।

ਰਾਮ ਦੇ ਅਭਿਰਾਜੀ ਰਾਜੀ ਦਿਸਾਵਤ ਅਤਿਗੁਰੂ ਚਾਨਕ ਸਿੰਘ
ਕੋਰ ਕੋਰ ਪੁਰਿਸਾਰ ਤੇ ਨਾਮ ਅਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਕੋਰ ਕੋਰੇ ਦੇਵੇ।
ਦਿਰ ਰਾਗ ਸਿੰਘ ਸੀ, ਮੁਗਲਾ ਸਿੰਘ, ਚੜ੍ਹਾਂ ਵਪੀਅਤ ਸਰੋਰਾ

ਦੁਆਰੀਆਂ ਸੀ। ਥੜਾ ਦੁਆਰਾ ਗਈ ਸੀ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਗੱਲਾਂ ਸੀ। ਉਸ^{1/3}
ਦਾ ਥੜਾ ਅਸੀਂ ਸੀ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਦੁਆਰਾ ਪੁਰ ਜਾਂਦੇ ਦੇ ਸੁਪ
ਸਿੰਘ ਨਾ ਗਾ ਗੀਤਾਂ, ਭਾਈ ਜਾਇਦਾਸ ਅਸੀਂ ਦਿੱਤਾ।

“ਤੁਸੀਂ ਗੱਲਾਂ ਜਾਣੋ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਬਰ ਸਿੰਘ ਤੋਂ
ਜਾਣੋ, ਅਸੀਂ ਦਿੱਤਾ ਦੇ ਗਾ,” ਉਸ ਦੇ ਸਿੱਟੇ।

ਉਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਤੋਂ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਚੱਲਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ‘ਅਸੀਂ’ ਸੀ।
ਉਹ ਦਿੱਤਾ ਪਾਠ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਸੁਰ ਪਾਠ ਤੋਂ ਪੱਛਮ ਦੀ ਸਰ / ਉਹ ਪੁਰਾਣਾ
ਪੁਰਾਣਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਬਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਹਾਣੀ ਦਿੱਤੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ਼ ਬਹਾਦਰ / ਉਸ ਦੇ
ਬੰਦੀ ਰਹਿੰਦੇ, “ਅਸੀਂ ਜਾਣ ਦੀ ਗੱਲ ਬਾਬਰੇ।”

“ਗਈ ਸਿੱਖਾਂ ਜਾਣ ਦੇ ਪਾਠਾਂ ਦੀ ਕੁੱਝੀ ਗੁਰੂ ਗਾ ਸਿੰਘ ਕੋਲ
ਤਾਂ ਉਸੇ ਸਿੰਘ ਕਹਾਣੀ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੂੰ ਸੁਪ ਦਿੱਤੇ ਤਾਂ “ਉਸ ਦੇ ਸਿੱਟੇ
ਦਿੱਤਾ, ਗਈ, ਪੁਰਾਣਾ ਪੁਰਾਣਾ ਕੁੱਝੀ ਜਾਇਦਾਸ ਪੰਥ ਲਿਆ। ਸਤਿਗੁਰੂ
ਜੀ ਦੇ ਕੰਨ ਦਿੱਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਦਿੱਤੇ। ਦਿੱਤਾ ਗਾ ਗਈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ੀ ਤੇਜ਼ੀ।
ਦੇ ਉਹ ਸਿੰਘ ਦੀ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਉੱਚ ਗੁਰੂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਹੀ। ਉਸ ਦੇ
ਗੁਰਮਤਿ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਦੀ ਕੁੱਝੀ ਦਿੱਤਾ ਕੁੱਝੀ ਅਸੀਂ ਕਹੀ / ਉਹ ਜਾਣਦਾ
ਦੇ ਦੇ ਕੁੱਝ ਦੇ ਅਸੀਂ ਕਹੀ।

ਬਾਬਰ ਗੁਰੂ ਸਿੰਘ ਦਿੱਤਾ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੀ। ਉਹ ਦੀ ਅਸੀਂ
ਲਿਆ। ਪਾਠਾਂ ਦੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਸ ਦੀ ਗੱਲਾਂ ਸੀ ਗਈ। ਸਤਿਗੁਰੂ
ਜੀ ਦੇ ਕੁੱਝੀ ਪੁਰਾਣਾ ਦੀ ਗੱਲਾਂ ਸੁਪ ਪਾਠਾਂ ਦੇ ਗਈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ
ਕੁੱਝੀ ਤਾਂ ਕੁਰਾਣਾ ਗਾ ਸਿੱਖ ਗੁਰੂ ਦੇ ਬਾਬਰ ਕਹੀ ਸੀ। ਕੁੱਝੀ
ਪਾਠਾਂ ਤੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਰ। ਕੁੱਝੀ ਸਿੰਘ ਉਸ ਗੱਲ ਕੋਲ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਜੀ ਕੋਲ ਅਸੀਂ ਅਪਣੇ ਕੁੱਝੀ ਕੋਲ। ਉਹ ਅਸੀਂ ਕੁੱਝੀ ਪਾਠਾਂ
ਦੇ ਦੇ ਕੁੱਝੀ ਕੁੱਝੀ ਬਾਬਰ ਪਾਠਾਂ ਸਿੰਘ ਦੀ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ
ਗਈ ਤਾਂ। ਪੁਰਾਣਾ, ਜਾਂਦੇ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਤੋਂ ਉਹ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੁੱਝੀ
ਸਿੱਖ ਕੁੱਝੀ ਜਾਇਦਾਸ ਅਸੀਂ ਸੀ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਰ। ਉਹ ਗੁਰੂ ਪੁਰਾਣੇ ਸਰ।
ਉਸ ਦੇ ਅਸੀਂ ਗਈ ਤਾਂ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

ਕੁੱਝੀ ਜਾਇਦਾਸ ਅਸੀਂ ਜਾਣ ਸੀ ਗਈ ਕੁੱਝੀ ਪਾਠਾਂ ਦੀ
ਕੁੱਝੀ ਸੀ। ਕੁੱਝੀਆਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪਾਠਾਂ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਸੀਂ ਜਾਣ ਜਾਂਦੇ ਸੀ, ਕੁੱਝੀ ਕੁੱਝੀ ਦਿੱਤਾ ਕੁੱਝੀ, ਸਤਿਗੁਰੂ
ਜੀ ਤੋਂ ਸਿੱਖ ਪਾਠਾਂ ਸਰ।

ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ 1857-58 ਦੇ ਸਾਲ ਵਿਚ ਮੈਂਗਤ ਦਿਖਾਈ ਗਈ / ਮਤਿਗੁਰੂ
ਅਸਾ ਦੀ ਵਾਰ ਵੀਰ ਮੈਦਾਨ / ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਸਾ ਅਤੁ ਸਾ
ਪੰਜੇ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪੰਜ-ਚਾਟੇ ਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ। ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ
ਮੈਂਗਤ ਦਿੱਤੇ ਪੰਜੇ ਸਿੰਘ ਚੁੱਫੇ / ਉਹ ਸਿੰਘ ਰਾਜ ਦੇ ਉੱਚੇ ਸਰ / ਉਹ ਦਾਗਦੇਖ
ਦੇਸੀ ਵਿਸਰਾਧ ਰਹੇ ਸਨ। ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਉੱਚੇ ਸਨ ਤੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਕਮਰਾਨ
ਸੁਮਾਰੀ ਸਨ ਸੰਗ ਸੁਮਾਰਿਆ। ਉਹ ਪੰਜ ਨਵਾਹ: ਦੇਸ, ਰੰਘ, ਰੁਹਾ, ਰਿਘਾਨ,
ਰਹਿਮ ਦੇ ਪਾਹਸ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜੇ ਚੁੱਫੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਰਾਇਆ ਗਿਆ।
ਪੰਜ-ਪੰਜੇ ਦਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅੰਗ ਦੇ ਰੇਸਾਂ ਵਿਚ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਇਆ ਗਿਆ।
ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮੰਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇ ਛੋਟੇ ਮਾਝੇ ਸਨ। ਹਰ ਦਾ, ~~ਉਹਨਾਂ~~ ^{ਮੇਂ} ਨੂੰ ਹੋਇਆ
ਜੀ ਦਾ ਖਾਣਾ, ਸ੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਉੱਚੇ ਚੁੱਫਾਇਆ ਗਿਆ।

ਪਸਿਫ ਪੰਨਾ ਦਿਸਾਏ ਸਰ: ਸਮੁੱਚੀ ਹੀ ਚਰਚਾ ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਸੰਪਾਦਕ ਸਿਰਫ਼ 48

- ਇਸ ਸਭਿਅਤਾ ਨੂੰ ਰਾਜ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਹਿਕਮੇ ਵਿਖੇ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ

ੴ

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਸਿੱਖ ਦੀ ਜੇਗਾ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਪਿੰਡ
ਜਾਪਾਗੀ ਘਰ ਉੱਥੇ ਸਭ ਪਰ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਅਪਣੀ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਉੱਤੇ ਬੈਠੇ ਸਨ।
ਮੇਰੇ ਚਾਚੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਘਰਾਂ ਹੀ ਸਿੱਖ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਘਰਾਂ ਸੀ
ਜਿਹੜੇ ਸੀ। ਕਾਮਾਂ ਜਿਹੜੇ ਸਨ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਨ, ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਫੁੱਲਾਂ ਦੀਆਂ ਸਨ। ਉਸ
ਦੇ ਹੋਰ ਵੀ ਸਨ ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਘਰਾਂ ਦੇ ਪਰ ਸਨ ਅਉਂਦੇ ਸਨ।

ਸਭ ਦੇ ਕੁਝ ਦਾਦੇ ਸਨ ਤੇ ਮੰਤਰੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਨ ਅਉਂਦੇ।
ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਿੱਖ ਕਾਫ਼ੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਉਹ ਉੱਥੇ ਫੁੱਲਾਂ, ਪੇਂਡਾਂ-ਪੇਂਡੀ
ਆਦਿ ਰੱਖਦੇ ਸਨ। ਪੇਂਡਾਂ ਪੇਂਡੀ ਉੱਥੇ ਸਨ ਅਪਣੇ ਧੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਸਨ ਅਉਂਦੇ
ਸੀ। ਉਹ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਆਪਣੀ ਪੀੜਾਂ ਦੀ ਸਹਾਰੇ ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਮਹਸੂਸ ਕਰਦੇ
ਉਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਸਨ ਤੇ ਸਭ ਦੇ ਉੱਪਰ ਆਪਣੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਸਨ।

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਕਾਫ਼ੀ ਘਰਾਂ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਨ ਸੀ। ਸਭ ਦੇ
ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਸਨ ਅਪਣੀ ਸਹਾਰੇ ਅਉਂਦੇ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਰ-ਪਰਦੇ ਦੇ ਰੁਖ਼ਰੇ
ਦੇ ਸਨ ਸਨ। ਉਹ ਉੱਥੇ ਸਨ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਚੰਗੇ ਸਨ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ
ਉੱਥੇ ਉੱਥੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੰਦ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਖ-ਸੁਖ
ਦੇ ਸੁਖ ਸਨ ਸਨ ਕਿਉਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਭ ਸਨ ਅਉਂਦੇ ਸਨ।
ਉਹ, "ਪੈਰ ਸੱਚਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹ, ਪੈਰ ਘੋਰੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ" ਸਨ ਤੇ ਸਭ
ਦੇ ਸਨ ਤੇ ਸਭ ਸਨ।

ਸਭ ਦੇ ਸਿੱਖ ਸਨ ਹੀ ਅਪਣੇ ਜੇਗੇ ਸਨ। ਉਸ
ਦੇ ਸਭੀਆਂ ਦੇ ਸੁਖ ਸਨ ਜੀ ਨਿ ਸੁਖ ਸਨ ਦੇ ਘਰਾਂ ਦੇ ਸਭੀਆਂ ਦੇ
ਦੇ ਆਉਂਦੇ ਸਨ। ਸਭ ਦੇ ਸਿੱਖ ਸਨ, ਉਹ ਸਭ ਦੇ ਸਿੱਖ ਸਨ
ਸਭ ਦੇ ਸਨ ਸਨ ਤੇ ਸਭ ਦੇ ਸਨ ਸਨ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਭ ਦੇ
ਸਿੱਖ ਸਨ। ਸਭ ਦੇ ਸਨ ਸਨ ਦੇ ਸਨ ਸਨ ਸਨ ਸਨ ਸਨ
ਸਨ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਭ ਦੇ ਸਨ ਸਨ ਸਨ ਸਨ ਸਨ ਸਨ
ਸਨ ਸਨ ਸਨ ਸਨ ਸਨ ਸਨ ਸਨ ਸਨ ਸਨ ਸਨ ਸਨ ਸਨ

ਜੱਥੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਚਾਰਤੀ ਕੀਤੀ, ਵਿਧਾ ਕਰੋ ਮੇਰੇ ਗੁਲ ਨੂੰ ਪਾਇਤ
ਰੋ, ਚਰਚ ਪਾਉ।

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਚ ਕੀਤਾ, "ਕਈ ਸਿੱਖ, ਉਹ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੇ
ਜੇ ਉਹ ਪਾਸ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਜੇ ਉਹ ਚਰਚਾ ਤੋਂ ਹਿਰਾਸਤ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਜਾਣ-ਜਾਣ
ਕਰਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਅੰਤਿਮ ਕਰ ਵੇ। ਪਰ ਪਾਉਤਾ ਮਾਧ ਜਗਾਥ ਤੋਂ
ਤੇਰੇ ਮੇਰੇ ਕਰਤੂਤ ਦਾ ਵੀ ਫੁੱਲਾਂ ਰਹੀ।

ਸਰਦਾਰ ਜੀਰ ਸਿੰਘ ਜੇਠੀ ਪਾਠੀਆਂ। ਉਸ ਦੇ ਸ਼ਹਿਦਾਂ ਤੇਰੇ-ਮਾਧੀ
ਅਵਤਾਰਾਂ ਦੀ ਵਧੀ ਉਹ ਦਿੱਤਾ ਖਾਸ ਵਿਸ਼ਵ ਕੁਰਾ ਤੇ ਸਿੱਖ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸ਼-ਰਾਜਾ ਕਰਦੇ
ਹਨ। ਇਹ ਕਿਹੋਂ ਪਤਾ ਰੰਗ? ਉਹੇ ਜੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦਿਸ਼ਾਦ ਨਰਾ ਪਈ ਬਸਤਾ
ਉਤਾਰੇ। ਸਰਦਾਰ ਦੇ ਦੱਖਿਆ ਦੱਖੀ ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਪਰੋਂ ਤੇਰੇ ਜਾ ਤੇ
ਭਿਆ ਕਿ ਇਹ ਬਾਹੁਵੇਂ ਅਵਤਾਰ ਹਨ।

ਉਸਦੇ ਮਾਧ ਕੀਤੀ ਤੇ ਉਹੇ ਦੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿੰਘ। ਉਸ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਨਰਾ
ਪਈ ਮਾਧਾ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਕਈ। ਮਾਧਾ ਵੇਰਦਿਆਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਵੇਕ ਸੁਖ-
ਸੁਆਦ ਮਾਇਆ। ਉਸ ਦੇ ਸੋਚਿਆ, "ਇਹ ਤਾਂ ਗੁਰੂਆਂ ਦਾ ਗੁਰਮਤਿ ਹੋ।"
ਉਹੇ ਜੇਰੇ ਮਾਧੇ ਕਰਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।"

ਉਹ ਖੁਸ਼-ਖੁਸ਼ ਮਾਧਾ ਵਾਲੇ ਮਾਧਾ ਪਾਸ ਮਾਧੀਆਂ ਤੇ ਮਾਧਾਈ
ਸਿੰਘਾਈ ਨੂੰ ਵੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਚਾਰੇ ਵੇਖਿਆਂ ਕਿਹਾ, "ਸਰਦਾਰ ਕੀਤਾ, ਵੇਖਣ
ਸੁਖ ਦਾ ਬਹੁਤਾ ਹੋ।" ਮੇਰੇ ਮਾਧਾ ਕਰ ਮਾਧੀਆਂ ਤੇ ਚਰਚ ਪਾਉਣ ਵੀ।
ਉਹੇ ਵੇਖਣ ਨਾ ਪਈ। ਤੇਰੇ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮੇਰੇ ਵੇਰਦ
ਕਰੇ ਵੇਰਦ, ਉਹਨੇ ਤੇ ਮੇਰੇ ਕੁਰਾ ਰਹੀ।

ਸਰਦਾਰੀ ਦੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਮਾਧ ਤੇਰੇ ਦੀ ਮਾਧੀ ਤੇਰੇ-ਮਾਧੀ
ਕੀਤੀ। ਜੱਥੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਦੇ ਵੇਰਦ ਦਿੱਤੇ, ਦਿੱਤੇ ਅਪਣੇ ਨੂੰ ਸੁਕਰਿਆ ਕੀਤਾ।
ਮੇਰੇ ਮਾਧਾ-ਜਗਾਥੀਆਂ ਦੇ ਚਰਚ ਤੇ ਮੇਰੇ ਤੇਰੇ। ਕਈਆਂ ਦੇ ਕੁਰਾ
ਕੀਤਾ। ਇਹੋ ਮਾਧੀ ਜੱਥੇ ਵੇਰਦੇ ਪਈ ਹਨ। ਸਰਦਾਰ ਦੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿੱਖੀ
ਪੁਰੀ ਵੇਰਦੇ ਕਿਹਾ, "ਮਾਧਾ ਜਾਣੇ।"

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਚਰਚ ਕੀਤਾ, "ਬੀਬੀ ਕੀ ਗੱਲ ਤੇ।"
ਉਹ ਸਰਦਾਰ ਜੀ ਦੀ ਮਾਧੀ ਸੀ, ਉਸ ਕਿਹਾ, "ਜੀ ਮੇਰੇ ਵੇਰਦੇ ਕੀਤੀ ਤੇ
ਕਿਹਾ ਰਹੇ।"

4-

ਉਸ ਸਾਲ 1869 ਈ. ਇਹ ਸਰਦਾਰ ਤੀਰਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮਠਿਗੜ੍ਹ ਜੀ
ਮਠੀ ਕੀਤੀ, - ਜੀ ਕਿਥਾ ਤੇ ਹੋਰ ਦੀ ਮੰਦਾ ਘੋਲੇ ਮਠਿਗੜ੍ਹ ਜੀ
ਨੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ।

ਮਾਸਾ ਦੀਆਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਆਪ ਮੰਗਤ ਦੇ ਭਰਵੇਂ ਖੇਤੀ ਦੇ-ਮੁੰਦਰੇ
ਪਾਠਕਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ, ਮੁਖਿਅ, ਮਾਸ ਮਿੱਥਾਂ ਦੇ
ਘੋੜਿਆਂ ਘੋੜੀਆਂ, ਮਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਘੋੜਿਆਂ ਦੇ ਪੰਛ-ਫੇਰ ਦੇ ਤੰਤਰ ਕਰਿਆ।
ਉਸ ਦੇ ਮੰਗਤ ਦੇ ਘੋੜੇ ਖੇਤੀ, ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਮਾਸ ਮਿੱਥਾਂ ਦੇ ਮੰਗਤ
ਪੰਤਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਪੰਤਾਰ ਦੇ ਮੰਗਤ ਦੇ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਮਾਸ ਮਿੱਥਾਂ
ਘੋੜੇ ਭਰਵੇਂ ਕੀਤਾ ਤੇ ਮੰਗਤ ਮਾਸ ਦੀ ਘੋੜੇ ਦੇ ਕੀਤਾ ਮੁਖਿਅ। ਮਾਸੀ
ਘੋੜੀ - ਘੋੜਿਆਂ ਦੇ ਮਾਸ ਮਿੱਥਾਂ ਦੇ ਮਾਸਾਂ ਦੇ ਮਾਸ ਮਿੱਥਾਂ।
ਮਾਸੀ ਦੇ ਘੋੜੇ ਪਿੱਛੇ

ਮਾਸਾ ਦੀ ਢਾਹ ਪਿਛੇ
 ਮਗਰੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਮਾਰ ਮਾਰੇ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਸੀਮਤੀ
 ਰੋਸੀ ਬਾਝਾ ਪਰਿਏ। ਆਪ ਆਪ ਜੀ ਹੋਈ ਸਲਾਹ ਸਲਾਹ ਫਿਕਰਾਂ ਗਈ
 ਉੱਤੇ ਸਦਾ ਉੱਚੇ। ਪਿਛੇ ਪਏ ਸ਼ਿਸ਼ਿਆਂ ਉੱਤੇ ਸੁਧੇ ਹੋ ਸਰਬਾ ਸਰ। ਅੱਧੇ ਸਰ ਸਰੋਂ
 ਰਹੇ। ਸਰ ਰੋਸ ਗੁਰਾ ਸੀ। ਗੁਰਾ ਸੰਗਤ ਦਿੱਤੇ ਦੀ ਉਤਾਇਆ ਸ਼ਿਸ਼ਿਆ ਸੀ।
 ਸੁਖੇ ਪਿਛੇ

ਸਾਰੇ ਦਿਨੋਂ ਦੁਕਾਨ ਦੋਰੇ ਗੁਰੂ ਸੁੰਦਰੇ ਮੇਂ ਜਾਨ / ਤਿਹੁ ਭੋਲੇ ਖੰਡੇ ਮੇਂ
ਮਾਨਤੀ ਕਰੇ ਕਰੇ ਜਾਨ / ਤਿਨੇ ਜੀ ਪਤਾ ਪੁਰਾਨੇ ਕਿਹਿ ਕਰੇ ਕਰੇ ਸਾਖੀ ਦਾ ਮਾਨੁਸ਼ ਖੰਡੇ
ਮਾਨ ਲਿਆ ਤੀ / ਤਿਸ ਕੇ ਪੁਰਸਿਮਾਨ ਮਾਨੇ ਕਰੇ ਕਰੇ ਕਰੇ / ਖੰਡੇ ਨੂੰ
ਸੁਖਾ ਕਰੇ ਕਰੇ ਕਰੇ ਕਰੇ ਕਰੇ ਕਰੇ ਕਰੇ ਕਰੇ / ਖੰਡੇ ਨੂੰ
ਸਾਹਿਬ ਪੁਰੀ ਕਰੇ ਕਰੇ ਕਰੇ ਕਰੇ ਕਰੇ ਕਰੇ ਕਰੇ ਕਰੇ

ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਚਰਚੇ ਹੋਣੀ । ਪੁਰਖਿਸ਼ ਨਰਿ ਕੀ ਸੀ
 ਜੁਹੀ ਦੀ ਸੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੇ ਰਸੀ-ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਸਾਂ ਫਿਰਾਜਾਈ । ਉਸ ਦੇ ਚੰਗੇ
 ਸਮਝਾ ਗਏ ਹਨ । ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦੇ ਰਸੀ-ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਸਾਂ ਫਿਰਾਜਾਈ । ਉਸ ਦੇ ਚੰਗੇ
 ਰਸੀ-ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਸਾਂ ਫਿਰਾਜਾਈ । ਉਸ ਦੇ ਚੰਗੇ
 ਰਸੀ-ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਸਾਂ ਫਿਰਾਜਾਈ । ਉਸ ਦੇ ਚੰਗੇ

ਗੰਧ ਅਧਿਆਨ ਦੀ ਪੌਦਿਤਰੁ ਰੀਤੁ ਰੀਤੀ । ਉਹ ਯਾਹੇ ਹੱਥ ਅਸੇ ਅਧਿਆਨ
ਰਹੇ, ਤੇ ਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਰਿਖਾ ਨਾ ਦਿਸੇ ਚੁਭਨੇ ਦਾ ਟਰਨਾ ਵੱਢੇ, ਚੁਭਦਿਆ
ਬੇਰ ਕਰੇ।

ਸਭਿ ਦੇ ਦਿਸੇ ਸਾਤੁ ਕਾਰ, ਸਰਦਾਰ ਤੇ ਦਿਸ ਦੀ ਖਿਯਾਤੁ ਰੀਤੀ ਰੀਤੀ।
ਗੰਧਪਾਤੀ ਸਿੰਘ ਤੇ ਗੁਰੂ ਤੇ ਸਿੰਘ ਤੇ ਸਿੰਘ ਤੇ ਸਿੰਘ ਦੀ ਬੰਸਵਤੀ ਦੀ ਪੀੜੁ ਰੀਤੀ।
ਉਹ ਦਿਉਣ ਮੇਰੇ ਸੇ। ^{ਰਾਜ ਸਿੰਘ} ਚਾਕੀ ਚਲੇ ਸਿੰਘ ਸਪੁਰ ਮੁੱਢਲਾ ਸਿੰਘ ਪਰ
ਵਿਸੇ ਰੇ। ਉਹਨਾਂ ਤੇ ਚੁਭਦਿਆ ਚੰਦ ਰਹੇ ਰੀਤੀ ਤੇ ਹਰਨੇ ਸਮਾਈਆਂ
ਤੇ ਮੇਰੇ ਦਾ ਮਤਾ ਪਾਸ ਰੀਤੀ। ਦਿਸ ਰੀਤੀ ਉਹਨਾਂ ਸਿੰਘ ਤੇ ਤੇ ਪਰ
ਤੇ ਸਿੰਘ ਦਾ ਮਤ ਚਾਕੀਆ। ਰਾਜ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘੀ ਅਧਿਆਨ ਤੇ ਤੇ ਪਰ
ਆਈਆ। 14 ਜੂਨ 1871/ਸਦੇ ਉਹਨਾਂ ਚਾਕੀ ਪਾਸ ਹਰਨੇ ਰੀਤੀ ਤੇ
ਗੁਰੂ ਚੁਭਦਿਆ ਉਹਨਾਂ ਅਧਿਆਨ ਗੁਰੂਆਂ ਦੇ ਹੱਥ ਰੀਤੀ ਤੇ ਪਰ।
ਗੁਰੂ ਰੀਤੀ ਰਸਾਈ ਸਾਗ ਪਰ, ਪਰਨਾ ਸੁਰੇ। ਉਹਨਾਂ ਸਿੰਘ ਤੇ ਸਿੰਘੀਆਂ।
ਸਿੰਘ ਤੇ ਸਿੰਘੀਆਂ ਚਾਕੀਆ ਸੁਰ। ਉਹਨਾਂ ਅਧਿਆਨ ਮਤਾ ਪਾਸ ਰੀਤੀ। ਕਾਰ
ਚੁਭਦਿਆ ਨਾਂ ਰਸਾਈ ਸਾਗ ਮਤੇ ਸਿੰਘ ਗੁਰੂਆਂ ਤੇ ਸਦੇ। ਚਾਕੀ ਕਾਈ
ਮਾਈ ਤੇ ਸਦੇ।

ਸਿੰਘ ਤੇ ਗੁਰੂਆਂ ਦੇ ਹੱਥ ਰੀਤੀ। ਉਹਨਾਂ ਉਹ ਸੇ
ਗੁਰੂਆਂ ਰੀਤੀ। ਚਾਕੀ ਰਹੇ ਰੀਤੀ। ਆਪ ਹਾਉ
ਦਿੰਦੇ ਪਾਸ ਤੇ ਰੀਤੀ ਸਦੇ। ਉਹਨਾਂ ਤੇ ਅਧਿਆਨ ਸੁਰ ਰਿਚੇ ਰਪੇਰੇ ਤੇ
ਅਧਿਆਨ ਸੁਰ ਰੀਤੀ ਤੇ ਰੀਤੀ ਪਾਸੇ ਖਿਯਾਤੁ ਰੀਤੀ। ਦਿਸ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਰ
ਦੀ ਰੀਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਦਿੰਦੇ ਸਿੰਘ ਸਾਗ ਸੁਰ। ਚਾਕੀ ਰੀਤੀਆਂ,
ਰੀਤੀਆਂ ਸਿੰਘ, ਰੀਤੀਆਂ ਸਿੰਘ 9. ਗੁਰੂਆਂ ਸਿੰਘ ਪਟਵਾਲੀ 5 ਸਿੰਘੀਆਂ ਸੁਰ
ਸਿੰਘ 6. ਰੀਤੀਆਂ ਸਿੰਘ ਸਪੁਰ ਚਾਕੀਆ ਸਿੰਘ 2 ਸਿੰਘੀਆਂ ਰੀਤੀਆਂ ਸਿੰਘ 8
9. ਰੀਤੀਆਂ ਸਿੰਘ ਤੇ 10 ਰੀਤੀਆਂ ਸਿੰਘ ਮਗਰ। ਰੀਤੀਆਂ ਸਿੰਘ ਰੇਖੇ ਰੀਤੀ
ਤੇ ਅਧਿਆਨ ਤੇ।

15 ਜੂਨ ਰੀਤੀਆਂ ਸਦੇ ਸਾਗ ਸਿੰਘੀਆਂ ਦਿੰਦੇ ਦਿੰਦੇ ਚਾਕੀ ਰੀਤੀ
ਗੁਰੂ। ਰੀਤੀਆਂ ਤੇ ਰੀਤੀਆਂ ਸੁਰ ਸਾਗ। ਪਰ ਅਧਿਆਨ ਰੀਤੀ ਸੁਰ। ਰੀਤੀ ਤੇ
ਚੁਭਦਿਆ ਪਰ, ਤੇ ਰੀਤੀਆਂ ਰੀਤੀ ਸੁਰ। ਰਸਾਈਆਂ ਤੇ ਰੀਤੀਆਂ ਤੇ ਰੀਤੀਆਂ
ਰੀਤੀ ਰੀਤੀਆਂ ਤੇ ਰੀਤੀਆਂ ਪਾਸ ਰੀਤੀ ਰੀਤੀਆਂ।

ਪੁਰਿਸ ਪੁਰ-ਪੁਰੁਸੁ ਫਈ ਆ ਗਈ। ਯਗਨਾ ਦੇ ਧੰਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ
 ਯਗਨ ਫਈ ਯੁਕਿਆ ਪੁਰ ਦੇ ਪੁਰਿਸ ਅਦਫਾ ਦੀ ਸਾਥੇ। ਦਿਨੋਂ ਦਿਨ
 ਦਫਾਰਾ ਚਲਿਆ। ਸਿਰ੍ਹਾਂ ਘਾਹ ਸੁਰ ਤੇਰਿਆ ਉਹ ਚੰਨੇ ਰੁਖ ਫਈ ਗਏ।
 ਸਿਰ੍ਹਾਂ ਦਿਨੋਂ ਨੁਕ ਚਰਮਾਸੁ ਸਰ, ਨੁਕ ਤੇਰਿਆਂ ਨਾਂ ਨਿਸ਼ ਅਧਿ / ਪੁਰਿਸ ਦੇ
 ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚੁਰੀ ਤੁਝੇ ਰੁੱਖਿਆ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੋਫਾ ਸਾਇਤਾ ਤੇ ਰਖੀ ਤੁਝੇ ਦੇ
 ਤੇਰ ਤੁਝੀ ਦਿਤੇ। ਅਤੇ ਉਹ ਮਾਰ-ਕੁੱਟੇ ਤੇ ਤੁਝੀਆਂ ਦੇ ਤੁਝੇ ਮੰਨੇ ਗਏ।
 ਤੁਝੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਦਿਸ ਕੇਸ ਸਾਥ ਕੇਈ ਰਾਮਨਾ ਰੀ' ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦਿਨੋਂ
 ਰੇਈ ਰਾਮਪਾਸੀ-ਕੁਰਾ-ਦੀ ਰੀ' ਸੀ।

ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਰਚਤੀ ਦਿਨ ਫਾਇਆ ਗਿਆ। 12 ਦਿਨਾਵਤੀਆਂ
 ਨੂੰ ਸੋਫੇ ਦੀ ਸਕਾ ਸੁਫਾਈ ਗਈ। ਸੋਫੇ ਕੇਸ ਦੋਹੇ ਪੰਨੇ ਰਗ ਰਾਫ਼ (ਉਹ
 ਸਕਾ ਸਿਰ੍ਹਾਈ ਸੀ ਪਰ ਸਾਥੇ ਰਿਵੇਸ ਸਰ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਰਦਾ ਕੁਝੀ ਸਰ।

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾ ਅਧਿ, ਤੁਹੀ ਸਾਇਬ ਦਿਨ ਖਾਧਾ ਮਿਸ। ਉਹਨਾਂ
 ਦੇ ਪਿਤਾ ਘਾਧਾ ਸਾਥ ਅਧਿ ਦੇ ਵੀ ਸੁਫਿਸ ਸੀ ਕਿ ਅਧਿਸਾਸ. ਰਾਮਪਾਸੀ
 ਅਧਿਸਾ ਘਾਧਾ ਘਾਧਾ ਚੈਰ ਰਾਫ਼ਾਇਆ। ਦਿਨ ਦਿਨ ਸੋਫੇ ਦਿਨੋਂ ਚੈਰਿਆਂ
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੀ ਦੇ ਘਾਧਾ ਰੀਤਾ, ਪਤਾ ਰੀਤ ਦਿਨ ਰਾਗ ਰਿਸ ਦੇ ਰੀਤਾ। ਗੰਗੀਓ
 ਚੈ ਰਾਗੁ ਸਕਾ ਕੁਝਤੁਰੀ।

ਘਾਧਾ ਰਿਤਾ ਅਧਿ ਤੇ ਚੀਧਾ ਅਧਿ ਉਥੇ ਚੈਰੇ ਸਰ। ਉਹਨਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਸੀ ਨੂੰ ਅਧਿ ਰੀਤਾ, ਗੰਗੀਓ ਰਿਤਾ ਸਾਥੇ ਦੀ ਰਾਖੀ ਤੇ ਆਪਣੇ ਪਰਮ
 ਸਕਾਰ ਦੀ ਪਾਵਿਤ੍ਰਾ ਫਈ ਅਸਾਂ ਦਿਨ ਰੀਤਾ ਤੇ ਰਾਗ ਰਿਤਾ। ਸਾਨੂੰ
 ਘਾਧਾ ਰਿਤ।

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੀ ਦੇ ਘਾਧਾ ਰੀਤਾ, ਸਾਥੇ ਰਚਤੀ ਦਿਨ ਦੇ ਸੋਫੇ
 ਚੈਰੇ। ਉਹਨਾਂ ਗੰਗੀਓ ਦੀ ਸਕਾ ਘਾਧਾ। ਪਰਮ ਰਿਤ ਸੀਧਾ ਰਿਤ। ਖੁਰੀ
 ਰਾਫ਼ਾਈ ਗੁਰੁ ਦੀ ਪੁਰੀ ਨੂੰ ਸਾਥੇ।

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੀ ਦੇ ਸਤਿ-ਘਾਧਾ ਰਿਤ। ਉਹਨਾਂ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਰਿਤ,
 ਸਾਥੀਆਂ ਦੇ ਪਰ ਰੀਤੀ ਰੋਗ। ਨੁਕ ਦੇ ਰਾ ਪਤਾ ਰੋਗ। ਉਹ ਰਚਤੀ ਦਿਨ ਸਾ
 ਪੁਰ ਤੇਰੇ ਦੇ ਰਿਤਾ, ਘਾਧਾ ਅਸਾਂ ਸਾਥੇ ਸਰ। ਉਹ ਚੈਰੇ ਸੇ ਰੋਗੇ।

ਸਤਿਗੁਰੂ ਗਮ ਸਿੱਖ ਨੂੰ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਣਾ ਰਿਹਾ - ਗੱਲੀ ਗਾਮੀ ਹੋਈ ਸਾਕਾ
ਅਲਾਹਾਬਾਦ ਨੂੰ ਗਈ। ਉਹ ਮੁੱਖ 10 ਸੂਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨੂੰ ਗਈ। ਉਹ ਆਪਣੇ
ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਤੇ ਸ. ਮੰਗਣ ਸਿੱਖ ਦਿਸ਼ਾ ਪੁੱਛਣ ਨੂੰ ਵੀ ਨੂੰ ਗਈ। ਸਾਹਿਬਾਂ
ਨੂੰ ਸਾਕਾ ਤੇ ਅਲਾਹਾਬਾਦ ਦੇ ਨਿਰੰ ਦਿੱਤੇ ਕੋਲ ਕਰਦਿੱਤੇ। ਇਹ ਨਿਰੰ ਸਿੱਖ ਤੀਰਥ
ਪੁੱਛਣ ਗਏ ਰੇਖ ਤੇ। ਇਥੇ ਸੰਗ-ਜਾਗਾ ਕੇਵੇਂ ਰਹਿਣਾ ਮਿਲਦੇ ਤੇ। ਨਿਰੰ ਸੀਰਾ
ਤੇ ਤੇਰੇ ਇਹ ਰਹਿਣਾ ਸਾਕਾ ਵੀ ਦਰਖਾਤ। ਤੇ ਇਥੇ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਵੀ ਸੰਗ
ਨਿਰੰ ਸੀਰਾ ਤੇ।

ਸਾਕਾ ਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਨੇ ਰਾਖਾਤੀ ਪੀਥ ਰੇਖੇ।
ਬਾਗਾਤ ਦੇ ਖਾਤਰ ਮਤਿਸੁਧਾ ਤੇ ਰਿਹਾ। ਉਹ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਗਮ-ਲੈ ਸਰਦ
ਸਰ। ਉਹ ਗੁਰੂ-ਗਾਮੀ ਦੇ ਗਮ ਸਰ। ਉਹ ਦੇਸ-ਗਮਤ ਸਰ। ਅੰਗਰੇਜ਼
ਗਮ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਸਰ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਰਮ ਰਈ ਸੀਰਾ ਦਿੱਤੇ ਸਰ। ਉਹਨਾਂ
ਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਗਮਾਂ ਦੇ ਸਾਨੇ ਰੀਜਾਂ ਨੀ ਸਰ ਦਰਤੀਆਂ। ਉਹ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ
ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਕਾਪੜਾ ਨੀ ਸਰ ਪਾਗਰੇ। ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਰੂਰਾਂ
ਦਿੱਤੇ ਨੀ ਸਰ ਚੱਲੇ ਪਾਗਰੇ। ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਕੀਆਂ ਕਰਤਿਆਂ ਦਿੱਤੇ
ਪੁਰਸਾ ਨੀ ਸਰ ਨੂੰ ਕੇ ਜੀਰੇ। ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਾਕਾ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ
ਦੁਰਾਦਾ ਨੀ ਸੀ ਸਾਕਾ ਰਈ।

ਗਾਮੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ~~ਸਾਕਾ~~ ^{ਗੱਲੀ} ਸਤਿਗੁਰੂ ਗਮ ਸਿੱਖ ਜੀ ਸਰ। ਉਹ
ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹੀ ਪਾਗਰਾ ਤੇ ਪਾਗਰਾ ਸਿਰਫ ਕਰਾ ਦਿੱਤੇ ਸਰ। ਉਹ
ਗਾਮੀ ਰਈ ਸਰ। ਸਿੱਖਾਂ ਸਿੱਖ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਾਗਰਾ ਸਰ। ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਰ,
ਗਾਮੀ ਕੇਤ ਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਕੇਤ ਤੇ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕੇਵੇਂ ਕਰਦਿੱਤੇ
ਸੀ। ਤੇ ਸਾਕਾ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇ ਪੁੱਛ ਸੂਚਿਆਂ, ਸੇਵਕ ਤੇ ਸਾਕਾ
ਨੂੰ ਅਲਾਹਾਬਾਦ ਨਿਰੰ ਕੀਤੀ।

ਸਾਕਾ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਤੇ ਗੁਰੂਆਂ ਦੇ
ਪੁਰਸਾ ਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪੁਰਸਾ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ

ਜੀ। ਉਹ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਾਕਾ ਦੇ ਕੇਵੇਂ ਨੀ ਸਰ ਸਾਕਾ।

ਰਮਾਣੀਆਂ ਤੇ ਰਿਸਾਸਤਾਂ ਦੇ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਮਾਸ਼ੀਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪੁਛਿਆ।
ਉਹ ਤੋਰਿਆਂ ਦੇ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਤੇ ਬਿਨਾ ਸਰੋਤ ਦੇ ਰੱਖ ਕੇ ਵੇਚ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਰਾਮ-
ਸਿੰਘ ਖਤਰਾਨਾ ਤੇ। ਉਹ ਸਰਾਫ਼ ਵੀ ਖਤਰਾਨਾ ਤੇ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ
ਉਤਰਾ ਕੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਰਾਮਨਾਥ ਨੂੰ ਖਰੀਦ ਕੇ ਦੇਵੇ। ਉਹ ਭਾਤ ਦੇ ਵਾਲੇ ਸ-
ਗਰੇ ਬੈਠੇ ਹਨ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ 1871 ਈ. ਵਿਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਤੇ ਸਾਡੇ
ਮਿਥੇ ਸੀ। ਸਭ ਦੇ, ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਆਪਕ ਪੜ੍ਹੇ ਉਸ ਦੇ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਪੜ੍ਹੀ
ਮਾਂ ਰੱਖ ਮਾਣੀ। ਉਸ ਦੇ ਕਿਸੇ, ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ
ਨੂੰ ਟਾਂਗੇ ਦੇ ਦਿੱਤੇ,

ਅਸਤਾਥਰ ਦੀ ਇਹ ਖਬਰ ਪਹੁੰਚ ਗਈ। ਇਹ ਅਥਰਵਾਂ ਅਥਰਵਾਂ
ਨੂੰ, ਸਾਰੇ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕਾ ਰੱਖਿਆ, "ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਵਿਚ ਵੀ ਟਾਂਗੇ ਦਿੱਤੇ
ਜਾ ਸਕਦੇ।" ਚੰਨੇ ਹੁਣ ਮਾਣੀ ਉਤਰੇ।" ਉਸ ਦੇ ਪਤਿਕਾ ਦੀ
ਮਖੌਲੀ ਦੇ ਦਿੱਤੇ।

ਸਾਰੇ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪੁਛਣ ਤੇ ਸੂਚਾ ਮਾਓਚ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ।
ਉਸ ਦੇ ਕਿਸੇ, "ਉਸੇ ਅਰਾਫ਼ ਪੁਰਖ ਦੀ ਬਖਸ਼ੀ ਤੇ" ਕੋਈ ਪਾਟ
ਦੇਵਾ ਅਗੇ ਮਰਦ, ਇਸ ਬਿਨਾ।"

ਸੂਚਾ ਮਾਓਚ ਸਿੰਘ ਸੁਣਿਆਂ ਕੇ ਉਹ ਉਦਾਸ ਤੇ ਰਿਸਾ। ਉਹ
ਕਿਸ ਦੀ ਸੁਣਿਆਂ ਉਹ ਬੈਠੇ ਤੇ ਰਿਸਾ। ਸਾਰੇ ਦੀ ਸੀਟੇ ਗੁਮਾਨ ਗਈ।
ਸਭਿਗੁਰੂ ਦੀ ਬਖਸ਼ੀ ਰੀਝ, ਜੇ ਤੇਰੇ ਅਰਾਫ਼ ਪੁਰਖ ਦੇ ਭਾਵੇਂ ਦਿੱਤੇ ਤੇਰੇ।
ਸਭ ਨੂੰ ਉਦਾਸ ਦੇਖਕੇ ਉਹ ਬੈਠੇ ਰੀਝ ਰਹਿੰਦਾ ਤੇਰੇ। ਉਹ
ਤੇਰੇ ਫਰਮਾਇਸ਼ਾਂ ਸਭਿਗੁਰੂ ਦੀ ਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠੀ ਤੇਰੇ ਤੇ। ਤੁਸੀਂ
ਸਾਰੇ ਰੇਲਾਨ 'ਸੁਪੁ ਮਾਓਚ' ਦੇ 25-25 ਪਾਠ ਕਰਕੇ ਮਾਓਚ
ਕਰੋ, ਤੇ ਰੇਲ।"

ਸਾਰੇ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੇਰੇ, "ਤੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਬਖਸ਼ੀ
ਤੇ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀ ਕੁਝ ਹੋਵੇ ਤੇ। ਤੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਰਦਾ ਤੇ।
ਤੂੰ ਸਭ ਦੇ ਸਾਥੀ ਤੇ। ਤੇਰੇ ਪਾਠ ਕਰਕੇ ਸੁਣੇਗੀ ਸਾਰੇ ਤੇਰੇ ਪੁਰੁ ਤੇ।
ਅਸੀਂ ਤੇਰੇ ਮਦਦ ਕਰਾਂਗੇ।"

ਸਭ ਕਰ ਚਿੱਤੋਂ ਰੇਲ ਪਾਠ ਕਰਕੇ ਰੇਲ।

ਲਾਠੀ ਮੱਠੇ ਅੰਤਮਾਰ ਦਾ ਰੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਲੀਆ। ਇਹ ਦਿੱਤੇ ਗਏ
ਤੇ ਭਾਰਤ ਦਾ ਇਸ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਝਣੀ ਜਾਣੀ ਹੈ
ਜਾਇਆ ਜਾ ਸਕੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ ਜਾਣਾ ਕਿ ਕੌਣ ਉਹਨਾਂ ਦੀ
ਦੇਖ ਭਾਲ ਕਰੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਇਹ ਪਿਆਰ ਦਾ ਇਹ ਪਾਠ ਹੈ - ਗੁਰੂ ਜੀ - ਕੌਣ ਸੀ। ਉਸਦੇ
ਗੁਰੂ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਉਹਨਾਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਦਾਇਮ-ਗਾਇ
ਸਾਥੀਆਂ ਦੇ ਉਹ ਸਮਝਣ ਨਾ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਗੁਰੂ ਦੇ ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿਤਾ
ਕਿ ਸਾਥੀਆਂ ਅੰਤਮਾਰ ਅੰਤਮਾਰ। ਉਸਦਾ ਮਤਲਬ ਤੇ ਇਹੋ ਸ਼ਬਦ ਸਿਰਫ਼ ਅੰਤਮ
ਨਹੀਂ। ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹੈ। ਉਹ ਗੁਰੂ ਦਿੱਤੇ
ਸੀ।

ਸਾਥੀਆਂ ਦੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਦਾਇਮ ਗੁਰੂ ਸਮਝਣੀ ਜਾਣੀ ਤੇ ਚੰਗੇ ਰਹੇ।
ਉਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸਮਝਣ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂਆਂ ਦੀਆਂ ਸਮਝਣੀਆਂ। ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੇ ਉਹ ਉਸ
ਨੂੰ ਇਹੋ ਸਮਝਣ ਲੀਆ। ਪਾਠ ਕੌਣ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਦੇ ਨਾਮੀ ਲੀਆ ਕੌਣ
ਮਾਰ ਕੇ ਉਸਦਾ ਦਿੱਤੇ ਪਾਠ ਦਿੱਤੇ। ਉਹ ਸਮਝਣ ਦੇ ਪਾਠੀ ਦਿੱਤੇ ਤਿਹਾਪਿਸ।
ਉਹ ਸਮਝਣ ਤੇ ਲੀਆ। ਇਹੋ ਸਮਝਣ ਦੇ ਲੀਆ ਦੇ ਕੌਣ ਮਾਰ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸ
ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਉਹ ਨਾਮ ਕੀਤਾ ਦਿੱਤੇ। ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝਣੀ ਜਾਣੀ ਗੁਰੂ
ਨਾਮ ਤੇ ਲੀਆ। ਸਮਝਣ ਕੌਣ ਕੀਤਾ ਲੀਆ। ਪਰ ਉਸ
ਸਮਝਣ ਦੁਆਰਾ ਕੌਣ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੇ ਗਈ ਉਹ ੬ ਫਰਵਰੀ 1872 ਈ.
ਦਾ ਦਿਨ ਸੀ।

ਸਾਥੀਆਂ ਦੇ ਸਮਝਣੀ ਕੀਤੀ ਦਿੱਤਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਜੇ ਉਸ ਨੂੰ
ਦਿੱਤਾ ਲੀਆ।

ਅੰਤਮਾਰ ਦਾ ਦਿੱਤੇ ਲੀਆ ਦੀ ਪੜ੍ਹਨ ਦਿੱਤੇ ਸਮਝਣੀ
ਲੀਆ ਦੇ ਸਮਝਣ ਲੀਆ ਕੌਣ ਲੀਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ੨ ਭਰਾ ਸਾਥੀ
ਸਾਥੀ ਦੇ ਸਮਝਣ ਦੀ ਪੜ੍ਹਨ ਕੀਤੀ ਸਮਝਣ ਜਾ ਦੱਸੀ। ਇਹੋ ਪੜ੍ਹਨ
ਸਮਝਣ ਕੌਣ ਪੜ੍ਹਨ ਗਈ ਕਿ ਕੌਣ ਕੌਣ ਦੇ ਸਮਝਣ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾਇਮ
ਦਾਇਮ ਸਮਝਣ ਲੀਆ।

ਸਮਝਣ ਲੀਆ ਉਸ ਸਮਝਣ ਸਮਝਣ। ਇਹੋ ਦੱਸ ਸਮਝਣ
ਸਮਝਣ ਅੰਤਮਾਰ ਉਸ ਦੱਸ ਜਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਸਮਝਣ

ਨੂੰ ਚੰਨ-ਤਾ ਕੀਤਾ, ਚੰਨ-ਚੰਨ! ਚੰਨ-ਚੰਨ, ਰਾਜ ਬਿਅੰਨ ਤੇ ਪ
ਚੰਨ-ਚੰਨ।

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ੩੩-ਵਿਨੁ ਆਖੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੱਪ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿਚ,

ਆਪਣਾ ਭੁੱਖ ਪਾਇਆ ਚੁੱਕਿਆ, ਆਰ ਨਾਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਆਰ।

ਨਾਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਤੇ ਰੱਖੀ ਵਿੱਚ ਪਉਣਾ ਤੇ ਚੁੱਕੇ ਦੇ ਮਾਰਿਆ।

ਪਉਣਾ ਗੁਰੂ ਦੇ ਜੂੰ ਜਾ ਰੱਖਾ। ਗੁਰੂ ਦੇ ਪਾਣੀ ਭੁੱਖੀਆ।

ਨਾਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਤੇ ਸੱਪ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਈ। ਉਸ ਦੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਸਾਡੇ
ਦਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੱਸਿਆ।

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਚੰਨ-ਚੰਨ ਕੀਤਾ, ਸੱਪ ਮਾਰਿਆ ਤੇ।

ਰਾਜ ਕੀ ਟਾਂਗੀ ਕਦੀ ਜਾਇਗੀ। ਇਹ ਬਾਣੀ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ।

ੴ
ਕਿਉਂ ਵਿੱਚ ਆ ਕੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਰਾਜ ਤੇ ਕਸਿਆ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ
ਟਾਂਗੀ ਨੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਇਗੀ, ਪਰ ਜਾਂਚ ਦੁਖ-ਦੁਖ ਯਾਂਦੀ ਨਿਰਾਕਾਰ
ਕੀਤਾ ਸਾਡੇ।

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਤਾਂ ਨਾਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਨੂੰ ਤੁਸੀਰ ਭੇਜਿਆ ਸਿਆ।

ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੰਗਿਆ ਲਿਖਿਆ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਭਰੇ ਲਿਖਿਆ ਤੇ ਚਾਰੀ ਸੂਚੇ ੨-੨, ੩-੩
ਨਰੇ ਦੁੱਖ-ਦੁਖ ਯਾਂਦੀ ਨਿਰਾਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਕੋਈ
ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਸਨ ਕਿ ਟਾਂਗੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਸਿਰ
ਨਿਰਾਕਾਰ ਕੀਤੀ ਸੀ।

Dell Knowledge Base

Why does the Dell™ PowerEdge™ Expandable RAID Controller (PERC) 3/DC report "Warning: Battery Voltage Low"?

Problem

The PowerEdge Expandable RAID Controller (PERC) 3/DC may report a **Warning: Battery Voltage Low** message during the Power On Self Test (POST) or in the battery status in the System Setup (BIOS).

Discussion

During POST, the PERC 3/DC controller may display this voltage message even after restarting the operating system. If the system is rebooted, this condition may reoccur.

There are 2 separate issues that can cause this condition:

- If a system experiences an unexpected shutdown, data in the cache can consume the battery energy and require a recharge. This condition may be observed on new systems.
- The firmware is checking the battery register value prior to it stabilizing during POST and reporting a false low voltage condition.

Solution

Check the battery status in the BIOS to determine whether the battery is low in energy or is falsely reporting a low charge.

1. To check the battery status, press the <Ctrl> + <M> keys at the same time during the boot process to enter the BIOS.
2. Select Objects and then select Battery Information.

If the voltage is reported as **Low**, leave the system in the BIOS menus for 10 minutes. The Battery Information voltage will then either be listed as **Good**, if the low charge report was false, or the Battery Information will display **Fast Charging in Progress** if the battery does require and begins charging.

Keywords for this Document:

4832 | battery | PERC |

Details

Document Type:
Technical Tip

Document Number:
TT1056693

Release Date:
1/17/2002

▷ Optimize for Printing
▷ E-Mail This Link

Feedback

This document...

- ☐ helps resolve my question or problem.
- ☐ applies to my question or problem but does not resolve it.
- ☐ does not apply to my question or problem.

[Submit](#)

ਇਹ ਖਾਣਾ ਪ੍ਰਯਾਗਜ਼ ਸਰ / ਮਹਿੰਗਾ
ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਕੇ ਰਿਸ਼ੀ ਜੀਵਾ ਕੀਮ
ਰਬਾਂ ਸਰ ਤੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਸ
ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਕੇ ਰਿਸ਼ੀ ਜੀਵਾਂ - ਹੁਸ਼ੀ
ਮੇਰੀ ਸੀਤੀ ਮਹਿੰਗਾ ਹੋਈ।
ਮੇਰੇ ਦਾ ਜਾਣਾ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਸਾਫ਼
ਘਰ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਸਨ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ
ਨਹੀਂ ਸਨ। ਘਰ ਵਿਚ ਦੂਰ। ਹਾਂ
ਖੇਡ ਕੇ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ।
ਸਾਡਾ ਹੋ ਕੇ ਰਿਸ਼ੀ ਸੇਵਾ
ਮੇਰੇ ਹੋਏ।

ਉਹਨਾਂ ਕੁੰਨ ਪੁਸ਼ਿਮ, ਕੋਈ ਸਿਰਫ਼ ਨਹੀਂ ਰਹੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮਿਲਦਾ
ਨਹੀਂ ਮਾਫ਼ਿਦਾ। ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਰਾਜੀ ਤੇ ਉਹ ਸਭੀ ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣਗੇ ਤਾਂ
ਸਰਕਾਰ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਰਹੇਗੀ। ਉਹ ਉਸਦੇ ਕੋਈ ਕੰਮ ਉਹਨਾਂ ਦੇ
ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਘਰਾਣੀ ਜਾਂ ਘਰੇਲੂ ਨਹੀਂ। ਜਾਂ ਕੋਈ ਤੇਜ਼ ਨਿਯਮਿਤ ਹਿੱਸੇ ਦਾ
ਸਰਕਾਰ ਨਹੀਂ।

ਮੇਰਾ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਮੁਫ਼ ਤੇ ਕੰਮ। ਉਹ ਸਭੀ ਦੇ ਘਰਾਂ ਸਭਿਅਤਾ ਕੋਲ
ਜਾਂਦੇ। ਉਹ ਸਭੀ ਸਿੱਖ ਸਭ ਮੱਲਾਂ ਰਹੇ। ਕਾਫ਼ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀ ਨਹੀਂ ਮੀ
ਮਾਫ਼ਿਦਾ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਸਿਰਫ਼ੋਂ (ਜਿਸੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸਭੀ ਸਭੀ ਰੱਖਾ ਰੱਖੇ ਸਨ।

ਸਭ ਦੇ ਸਭਿਅਤਾ ਜੀ ਦਾ ਵਿਰਾਜੀ ਰਹਿੰਦਾ। ਉਹ ਤੇਜ਼ ਦੰਦੀ
ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਘਰ ਰਹੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਤੇਜ਼ ਸੇਵਾ ਦੇ
ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਸਰਕਾਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਉਹ ਸਭੀ ਦੀ ਕਹਾਉਣ ਨੂੰ
ਜਾਂਦੇ ਸੀ। ਉਹ ਸਭੀ ਕੁਝ ਸਭੀ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਪੁਸ਼ਿਮ ਸਭੀ ਸੀ। ਉਹ
ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੋਈ ਕੰਮਾਂ ਤੇ ਦੀ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ। ਜੇ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੇ
ਕਰਦੇ। ਪਰ ਉਹ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲੋਂ ਦੀ ਕਰਦੇ ਸੀ।

ਮੇਰਾ ਸਰਕਾਰੀ ਸੀ। ਉਹ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ। ਉਹ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਰਾਜੀ
ਸਭ ਦੇ ਸਭੀ ਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਦੁਸ਼ਟ ਸਭੀ ਦੇ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ
ਸਰਕਾਰੀ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਭਿਅਤਾ ਸਭੀ ਦੇ ਸਭੀ ਦੇ ਘਰਾਂ ਦੇ ਪਾਸੇ ਰੱਖੇ
ਕਰਦੇ ਸੀ। ਉਹ ਸਭੀ ਸਿੱਖ, ਸਭੀ ਕਰਦੇ ਸਭੀ ਦੇ ਸਭੀ ਦੇ
ਸਭਿਅਤਾ ਸਭੀ। ਉਹ ਦੱਸਦੇ ਤੇ ਸਭੀ ਕਰਦੇ ਸਭੀ ਸਭੀ ਸਭੀ ਨੂੰ
ਸਰਕਾਰੀ ਰਹੇ। ਉਹ ਸਭਿਅਤਾ ਦੇ ਘਰਾਂ ਸਭੀ। ਮੇਰਾ ਸਭੀ ਦੇ
ਦੇ ਸਭੀ ਰਹਿੰਦੇ। ਉਹ ਸਭਿਅਤਾ ਸਭੀ ਨੂੰ ਰਹਿੰਦੇ ਉਹ ਕੁਝ ਸਭੀ ਦੇ
ਨੂੰ ਦੀ ਦੰਦੀ। ਉਹ ਸਰਕਾਰੀ ਸਭੀ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਹਿੱਸੇ। ਉਹ ਕਿਸੇ,
ਸਭੀ ਸਿੱਖ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਸਭੀ ਪਤਾ ਤੇਜ਼ ਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਸਭੀ ਨੂੰ ਸਭੀ ਦੇ
ਮੇਰਾ ਸਰਕਾਰੀ ਸਿੱਖ ਦੰਦੀ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਦੇ

ਪ੍ਰਥਮ ਪਦ ਧ੍ਰੁਵ ਸ਼ਰਣਾ । ਦਰਬ ਦੀ ਚਰਚ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਅਭਿਵਿਚਾਰ ।
ਉ ਉਸਨੇ ਅਥ ਸਿਰੀਸ਼ ਦੀ ਭਰਜਾ ਤ ।

ਅਧਸਰਾਂ ਨੇ ਮੁਖੇ ਨੂੰ ਹਜ਼ਾ ਮੰਗ ਦਿਤੀ ਤੇ ਕਿਹਾ, "ਤੂੰ ਚੰਗਾ ਰੰਮ ਨਾ
ਕਿਤਾ ਤੇ ਪਰ ਸਚੁਤ ਦਿਨਤ ਨਰ । ਮਧਾ ਸਚੁਤਾ ਬਿਰਾ ਅਥ ਮੰਗੀ । ਜੇ
ਤੂੰ ਸੱਚਾ ਤੇਇਸਾ ਸਰਪ ਤੂੰ ਛੱਡੇ ਦੰਦੀ । ਉਹ ਸਮ ਕਿੰਨਾ ਦੀ ਸਜਾ
ਸਚੁਤ ਕਾ ਦੰਦੀ ।

ਮੰਗ ਸਚੁਤ ਬਿਰੇ ਰਸ ਚਾਭ ਜੇਥੇ ਖਣਾ । ਉਹ ਸਚੁਤਾ
ਨੇ ਰਾਗ ਕਾਛੁਟੇ ਖੋਲੇ । ਉਹ ਚੰਦ੍ਰੀਕਾ ਹਰਕਾਂ ਨਰ ਖੋਲੇ । ਅਤਿਗੁਰੂ ਦੀ
ਗਣ ਰਾਗ ਪੁਛਣ ਆਏ ਦਿਨੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਅਧਸਰਾ ਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਸ
ਮੰਗੇ ਨੂੰ ਨੀ ਸਾਫ਼ ਮਾਰੂ ਇਹ ਚੰਦ੍ਰੀਕਾ ਜੇ ਸੱਚਾ ਹੋਈ ਨਾਦੀ ਤੇ ਸਾਡਾ ਰੰਮ ਤੇਈ
ਨੀ ।" ਅਧਸਰਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਉਥੇ ਅਧਸਰਾ ਨੂੰ ਪੁਛੇ ਨੇ ਦੰਦਾ ਰਾਗੇ ।

ਮੰਗੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਖੋਲੇ । ਉਹ ਚਰਾ ਗੁੱਸੇ ਦਿਹ ਆ ਰਿ ਆ । ਉਹ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਜੀ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ, "ਤੁਸੀਂ ਮੰਗੇ ਕਥਾ ਦੰਤ । ਮਾਂ ਲੀ ਸਾਵਾਂਗਾ । ਮਾਂ ਚੰਦ੍ਰੀਕਾ
ਰਾਗ । ਜੇ ਮਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਤੇ ਮਾਂ ਦਾਦੀ ਮੁਤ ਲਾ ਮੰਗ ਦੰਦੀ ।" ਉਹ
ਸਰਜਾਈ ਸਤਿ ਤੇ ਆਨੰਦ ਰਿਹਾ ਜੀ । ਉਸ ਨੇ ਮੰਗੇ ਨੂੰ ਦੋ ਰਾਗ ਰਸ ਦਿੱਤਾ ।
ਦੇਵੇ ਆਪ ਜੀ ਰਾਗ ਹਰਕਾਂ ਤੇ ਨਰਾਗ ਰਖਣ ਖੋਲੇ ।

ਇਕ ਦਿਨ ਮੰਗੇ ਨੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਹੁਰਮਾ ਰਾਗ ਦਿਖਾ ਦਿੱਤਾ ਨੂੰ ਰੰਮ
ਕਿੰਨਾ । ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਦੂਜੇ ਰੰਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਹੁਰਮਾ ਰਾਗ ਤੇ ਰੰਮ-ਰਾਗ ਨਿੱਕੇ
ਪੁਰਾਣੇ ਹਜ਼ਾ ਉਸ ਨੇ ਉਥੇ ਮੰਗੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਤੁਰੇ ਦਿੱਤੇ ਰੰਮ ਰਣ । ਮੰਗੇ
ਨੇ ਚੋਰੀ ਚੋਰੀ ਸਰ ਦੰਦ ਦਿੱਤਾ । ਉਹ ਪੁੱਛ ਤੇ ਮਾਂ ਅਧਸਰਾ ਨੇ ਸਿਰਾਇ
ਜੇਣ ਲਈ ਰੰਮ ਦਿੱਤਾ । ਉਸ ਨੇ ਜੇ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਮੰਗੇ ਨੂੰ ਤੀ ਸਮ ਮਤਾ ਤੇ ।
ਕਾਏ ਜਾ ਕੇ ਤਜਾਈ ਨੇ ਖੋਲੇ ।"

ਜੇਕਰ ਅਧਸਰਾ ਪਤਿਯਾ ਹੋ ਉਸ ਦੀਆਂ ਖਾਣੀਆਂ ਖੁਰਾਕੀਆਂ ਪਾਣੀਆਂ
ਜੀ । ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਮੰਗੇ ਕਿੰਨੀਆਂ ਖਾਣੀਆਂ । ਤੁਹਾਡੇ ਅਧਸਰਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸ
ਦਿੱਤੇ ਤੇ ਮੰਗੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਾਏ ਮੰਗੇ ਨੂੰ ਜੇ ਤੇ ਪੁਛ ਰਿਹਾ ।"

ਜੇਕਰ ਜੇਕਰ ਅਧਸਰਾ ਦਾ ਸਰੋਤ ਮਿਲਣ ਉੱਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਜੀ ।
ਸਰੋਤ ਦਿੱਤੇ ਉਸਦਾ ਮਿਤਾ ਮੰਗੇ ਸਾਫ਼ ਮਿਲਿਆ । ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੋ-ਘਰ ਤੇਈ ।
ਮੰਗੇ ਨੇ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਗੱਲ ਦੱਸ ਦਿੱਤੇ ।

1. ਇਹ ਸ਼ਬਦਾਂ ਮਾਮਲਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਮੁੱਖ ਮੁਖੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਗਈ। ਉਹ ਤਾਂ
 2. ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਏ। ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਫਿਰਕੇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਹੋਏ।
 ਉਸਨੇ ਮੇਰੀ ਪੀੜੇ। ਉਸਨੇ ਮੇਰੀ ਮੁੱਢੇ। ਦੋਵੇਂ ਢੰਗੀ ਢੰਗੀ ਹੋਏ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਹੋਏ।
 ਸਾਹਮਣੇ ਸਿੱਧੇ ਬੈਠੇ। ਉਹ ਸਾਹਮਣੇ, ਸਾਹਮਣੇ ਸਿੱਧੇ, ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੇ।
 ਉਹ ਪੰਕਾਜੀਆਂ ਦੇ ਸਨ। ਤੇ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਕੁਝ ਤਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਪਾਏ।
 ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਮੇਰੀ ਪਤੀਆਂ ਵਾਂਗੂੰ। ਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਪਾਏ।
 ਮੇਰੇ ਪਾਏ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਸੇਰੇ।

ਇਹੋ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਫਿਰਕੇ। ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਫਿਰਕੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਫਿਰਕੇ
 ਮੇਰੇ ਫਿਰਕੇ।

ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੇਰੇ ਪਤੀਆਂ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਸਿੱਧੇ
 ਪੰਕਾਜੀ ਦੇ ਸੇਰੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤਾਂ। ਉਹ ਉਸਨੇ ਤਾਂ ਪੰਕਾਜੀ ਸਿੱਧੇ
 ਮੇਰੇ ਤਾਂ। ਉਸਨੇ ਤਾਂ ਪੰਕਾਜੀ ਤਾਂ। ਸਾਹਮਣੇ, ਸਾਹਮਣੇ, ਸਿੱਧੇ ਤਾਂ
 ਤਾਂ। ਕੀ ਉਹ ਸੇਰੇ ਸੇਰੇ ਤਾਂ।

ਮੇਰੇ ਸਿੱਧੇ ਸੇਰੇ ਤਾਂ। ਮੇਰੇ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਸਿੱਧੇ। ਉਹ ਤਾਂ
 ਪੰਕਾਜੀ ਦੇ ਸੇਰੇ ਸੇਰੇ ਤਾਂ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਸੇਰੇ।

ਮੇਰੇ ਸਿੱਧੇ ਸੇਰੇ ਤਾਂ। ਮੇਰੇ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਸੇਰੇ ਸੇਰੇ
 ਸੇਰੇ ਤਾਂ। ਸੇਰੇ ਤਾਂ ਸੇਰੇ।" ਮੇਰੇ ਤਾਂ ਸਿੱਧੇ।

ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਸੇਰੇ ਸਿੱਧੇ। ਉਹ
 ਸੇਰੇ ਨੂੰ ਤਾਂ ਪਾਏ। ਸਾਹਮਣੇ ਸੇਰੇ ਨੂੰ ਸੇਰੇ ਸੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਿੱਧੇ।
 ਉਸਨੇ ਪਾਏ ਸਾਹਮਣੇ ਸੇਰੇ ਸਿੱਧੇ ਉਸਨੇ ਸਿੱਧੇ। ਮੇਰੇ ਸੇਰੇ ਸੇਰੇ
 ਪਾਏ ਤਾਂ। ਮੇਰੇ ਸਿੱਧੇ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਸੇਰੇ ਸੇਰੇ। ਉਹ ਉਸਨੇ ਤਾਂ ਸਿੱਧੇ
 "ਉਸਨੇ ਤਾਂ ਸੇਰੇ ਸੇਰੇ ਸੇਰੇ ਸੇਰੇ ਸੇਰੇ ਸੇਰੇ।"

ਸੇਰੇ ਸੇਰੇ, ਮੇਰੇ ਸੇਰੇ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਸੇਰੇ। ਉਸਨੇ ਸੇਰੇ ਸੇਰੇ
 ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸੇਰੇ ਸੇਰੇ ਸੇਰੇ। ਉਹ ਉਸਨੇ ਸੇਰੇ ਸੇਰੇ ਸੇਰੇ ਸੇਰੇ। ਉਸਨੇ
 ਸੇਰੇ ਸੇਰੇ ਨੂੰ ਸੇਰੇ ਸੇਰੇ ਸੇਰੇ ਸੇਰੇ। ਸੇਰੇ ਸੇਰੇ ਨੂੰ ਸੇਰੇ ਸੇਰੇ
 ਸੇਰੇ ਸੇਰੇ ਸੇਰੇ ਸੇਰੇ। ਸੇਰੇ ਸੇਰੇ ਸੇਰੇ ਸੇਰੇ ਸੇਰੇ ਸੇਰੇ ਸੇਰੇ
 ਸੇਰੇ। ਸੇਰੇ ਸੇਰੇ ਸੇਰੇ, ਮੇਰੇ ਸੇਰੇ ਤਾਂ ਸੇਰੇ ਸੇਰੇ ਸੇਰੇ। ਉਸਨੇ
 ਸੇਰੇ ਤਾਂ ਸੇਰੇ ਸੇਰੇ।

1
ਉਸ ਦੇ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਗੁਜ਼ਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, - ਤੂੰ ਬੁੱਢਾ ਬੋਲਿਆਂ। ਤੂੰ ਭੀ ਗੱਲਾਂ
ਕਹਾਉ। ਤੂੰ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਵੱਡੀ ਅਫ਼ਸਰ ਬੋਲੇਂ, ਗਰ ਪਛਾਉਣੀ ਸੀ। ਤੂੰ
ਜੇਪਾਸ ਕੇਲ, ਤੇਜ਼ਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਤੂੰ-ਤੂੰ ਬੜੀ ਘੱਟ ਪੀੜ ਤੇ ਰੋਣੀ ਤੁਝ
ਦੀ ਜਸਾ ਦੀ ਸ਼ਰਫ਼ੀ।

ਮੇਰਾ ਕ੍ਰਿਮ ਬੁੱਢਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਮੈਂ ਕਦੇ ਤੇਰਾ। ਮੇਰੀ
ਤੇ ਤਾਜ਼ੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਪਾਪ ਕਰੇ ਘੱਟ ਗਿਆ।

ਮੇਰੇ ਮੁਖੜਾ ਤੂੰ ਫਿਰ ਸੇਧ ਤੇ ਦਿਸ਼ਾ ਗਿਆ।

12

ਬਹੁਮਾ ਦਾ ਦਾ ਦਿਰ ਜੁਠੀ ਤੇ ਮਥੇਈ/ ਦਿਸ ਦਾ ਰਵੇ ਸੇ ਬਖੀ
 ਚੜ੍ਹ ਮਾਫ਼ ਪਰਿਵਾਰੀ ਗੱਲ ਤੇ ਦਿਖੇ ਦਿ ਮਾਫ਼ਕਾ ਕਰਿਦਾ ਸੀ/ ਉਸ ਦਾ
 ਸੇ ਮੇਰੀ ਗਲ ਸੀ ਸੀ। ਉਹ ਚੜ੍ਹ ਮਾਫ਼ਕਾ ਸੀ। ਮੁਕਾਮ ਦਾ ਵੀ ਰੰਗ
 ਸੀ। ਤੇ ਮੇਰੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਪਿਆਰ ਰਾਫ਼ ਗੱਲ ਰਹਿ ਸੀ। ਉਹ ਰਹੀ ਤੇਰਾ
 ਰਹੀ ਸੀ ਰਾਫ਼ ਮਾਫ਼ਕਾ ਮਾਫ਼ਕਾ ਉਹ। ਮੇਰੇ ਪਾਸੇ ਤੇਰਾ ਦਾ ਮੁਕਾਮ ਰਹਿ
 ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਉਸ ਤੇ ਰਿਖਾ-ਰੀਤੀ ਹੈ।

ਮੇਰੀ ਮਾਫ਼ ਮਾਫ਼ਕਾ ਉਸਦਾ ਕਰਿਦਾ ਸੀ। ਦਿਸ ਦਾ ਮਾਫ਼ਕਾ
 ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਪਾਸੇ ਮੇਰੇ ਰਹੀ ਸੀ। ਮਾਫ਼ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰੇ ਉਸ ਦੇ
 ਦਿਨੇ ਤੇ ਮਾਫ਼ਕਾ ਦਿਨੇ-ਦਿਨੇ ਕਰੇ ਮੇਰੇ ਦਿਸਦੇ ਕਰਿਦਾ। ਪਰ ਉਸ ਦੀ
 ਮੇਰੇ ਦਾ ਪਾਸੇ ਮੁਰੀ ਦਾ ਤੇਰੀ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਮੁਸਾਦਰੀਆਂ ਦੀ
 ਰੇਰੇ ਮੁਕਾ ਦਾਦੀਆਂ ਸਨ ਉਹ ਦੀ ਪਾਸੇ ਮਾਫ਼ਕਾ ਮਾਫ਼ਕਾ ਮਾਫ਼ਕਾ
 ਸਨ। ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਦਾ ਰੇਰੇ ਮੁਕਾ ਸੀ।

ਦਿਨੇ ਦਿਨੇ ਮੇਰੀ ਮਾਫ਼ਕਾ ਮੁਕਾ ਮੁਕਾ (ਕਿ ਮਾਫ਼ਕਾ ਦਿਨੇ
 ਰਵੇ ਰੇਰੇ ਮਾਫ਼ਕਾ ਹੈ। ਉਹ ਪੰਜਾਬੀ ਸਿੱਖ ਹੈ। ਉਹ ਮਾਫ਼ਕਾ
 ਉਹ ਦੇ ਦਿਸਦਾ ਰਵੇ ਮੁਕਾ ਕਰਿਦਾ ਰਹਿ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਦਿਨੇ
 ਮੁਕਾ ਹੈ ਹੈ।

ਉਸ ਦੇ ਪੁਰਖਿਸ਼ ਦਾਦੀਆਂ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਉਹ ਰੇਰੇ ਹੈ।
 "ਮੇਰੇ ਚੜ੍ਹ ਮਾਫ਼ਕਾ ਪਾਸੇ। ਪਰ ਪਰਿਵਾਰੀ ਦਿਨੇ ਮੁਕਾ ਸੀ। ਦਿਨੇ ਮਾਫ਼ਕਾ
 ਮਾਫ਼ਕਾ ਰਵੇ ਮੇਰੇ ਦਿਨੇ ਸੀ। ਦਿਨੇ ਮਾਫ਼ਕਾ ਮੁਕਾ ਰਵੇ ਰੇਰੇ
 ਰਹੀ। ਮੁਕਾ ਪੁਰਖਿਸ਼ ਮੁਕਾ ਹੈ। ਮੁਕਾ ਦੇ ਰਵੇ ਮੇਰੇ ਰਵੇ ਮੁਕਾ
 ਮਾਫ਼ਕਾ ਰੇਰੇ ਮੁਕਾ ਹੈ। ਦਿਨੇ ਪੁਰਖਿਸ਼ ਮਾਫ਼ਕਾ ਦੇ ਰਵੇ ਮੁਕਾ। ਪੁਰਖਿਸ਼
 ਦਾਦੀ ਦੀ ਮਾਫ਼ਕਾ ਮੁਕਾ ਮੁਕਾ ਮੁਕਾ ਸਨ। ਮੇ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰੇ ਰੇ
 ਉਸ ਦੇ ਪਾਸੇ ਮੇਰੇ ਦਿਨੇ।

ਮਾਫ਼ਕਾ ਹੈ। ਮੁਕਾ 1880 ਈ. ਦੇ ਮੁਕਾ ਮੁਕਾ ਮੁਕਾ
 ਰਵੇ ਮੇਰੇ ਸਨ। ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਮੁਕਾ ਮੁਕਾ ਮੁਕਾ ਮੁਕਾ ਸੀ। ਹੈ।

ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪੁਰਸਿੱਧ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਇਕ ਵੱਖਰੇ ਵਿੱਚ ਸਮਝਦੇ
ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਸ਼ੁਰੂ ਸਭਿੰਨ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਤੇ ਦਰਬਾਰ ਕਰਮ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਸਨ।
ਮੰਦਰ ਸਨ। ਉਹ ਪੰਨਾਵਾਂ ਦੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਬਾਰ ਸਨ। ਕੋਈ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਸਿੰਘ
ਸਭਿੰਨ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਸਿੰਘ ਦੇ ਸੁਰਤ ਨੂੰ ਪਤਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ਉਹ ਸਭਿੰਨ ਹੁੰਦੇ ਸਨ
ਦਰਬਾਰ ਸਨ। ਪੰਨਾਵਾਂ ਸਾਂਝੇ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕੋਈ ਕੋਈ
ਪੁਰੀ ਸਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਉਤਰਾਪ ਦਿਸਦੇ ਸਨ।
ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਰਬਾਰ
ਤੇ ਇਕ-ਇਕ ਕਰਕੇ ਸਭਿੰਨ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਦਰਬਾਰ ਕਰਮ ਸਨ। ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਸਨ।

ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਤੇ, ਕੋਈ ਦਰਬਾਰ ਕਰਮ ਹੀ ਕੋਈ ਕੋਈ
ਕੋਈ ਦਰਬਾਰ ਕਰਮ ਹੀ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਕਰਮ
ਹੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਕਰਮ। ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਸਮੇਂ।
ਸਮੇਂ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਕਰਮ ਹੀ ਸਮੇਂ।

ਇਹ ਸਮੇਂ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਕਰਮ ਹੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਕਰਮ ਹੀ ਸਮੇਂ।
ਸਮੇਂ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਕਰਮ ਹੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਕਰਮ ਹੀ ਸਮੇਂ।
ਸਮੇਂ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਕਰਮ ਹੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਕਰਮ ਹੀ ਸਮੇਂ।
ਸਮੇਂ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਕਰਮ ਹੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਕਰਮ ਹੀ ਸਮੇਂ।

ਸਮੇਂ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਕਰਮ ਹੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਕਰਮ ਹੀ ਸਮੇਂ।
ਸਮੇਂ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਕਰਮ ਹੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਕਰਮ ਹੀ ਸਮੇਂ।
ਸਮੇਂ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਕਰਮ ਹੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਕਰਮ ਹੀ ਸਮੇਂ।
ਸਮੇਂ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਕਰਮ ਹੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਕਰਮ ਹੀ ਸਮੇਂ।

ਸਮੇਂ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਕਰਮ ਹੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਕਰਮ ਹੀ ਸਮੇਂ।
ਸਮੇਂ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਕਰਮ ਹੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਕਰਮ ਹੀ ਸਮੇਂ।

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦੱਖੇ ਆਉਣ ਦਾ ਪਤਾ ਜੱਗ / ਉਸ ਨੇ ਕਿੰ ਜਿਯਾਨੈ
ਨੂੰ ਆਖ ਨੇ ਕਿਹਾ, = ਹਰਾਹਰੇ ਸ੍ਰੀ ਮਾਂ ਗੁਰਗੁਰ ਗਾਨ ਲਿਖ ਨੂੰ ਜਿਯਾ

ਸਰਬਤੁ ਤੰ ॥
"ਤੂੰ ਪਰਿਸ਼ਦੀ ਮਾਇ ਵਿਉ, ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਆਯਾ ॥" ਸ਼ਾਂਤੁਕਾਰ ਦੇ ਤੂੰ ਦਰਿਆ-ਵੇ
ਹਰਾਹਰੇ ਕਿਤ ਜੀ ਪਰ ਜਿਯਾਨੈ ਪੁਰਖ-ਬੇਇਆ / ਉਸ ਨੇ ਫਿਰ ਵੀ
ਭੁੱਲਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਤੇ ਬੜੀ ਅਧੀਨਗੀ ਰਾਖ ਕਿਤ, ਜੀ ਮਾਂ ਘਰ ਵਸੀਓ
ਕਾਏਂ ਬੜਾ ਅਮੀਰ ਤੇ ਪਰ ਅਗਾਥਾ ਤੇ / ਮਾਂ ਬੇ ਆਸ਼ਾ ਤੇ / ਕਿ
ਕੋਈ ਗੁਰੂ-ਅਭਾਗ ਖਾਵੇਂ ਤਰਾ ਮਾਂ ਕਿਹਾ ਤੂੰ ਤੇ ਅਰਜ ਕਰ ਦਿਖਾਂ ਜੇ ਕੁਝ
ਇਹ ਮੱਖ ਮਾਰ ਦੇਵ / ਇਹ ਕਥਾ ਪਾਏ ॥"

ਜਿਯਾਨ ਮੰਦਰ ਆਰਾਧੀ ਕਾ ਪੰਛੀ / ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇਹਰ /
ਮੇਰੇ ਜੀ ਜੇਹਰ ਤੇਹਰੀ ਅਰਜ਼ ਕਰ ਰਹਿ / ਸਾਡੀ ਵੀ ਸੁੱਖ ਮੰਗਦਾ / ਅਜੀ
ਸਰਬਤੁ ਜੇਹਰ ਪਰਿਸ਼ਦੀ ਮਾਇ-ਬੁਝੇਰੇ ਤੇ ॥"

ਪਰਿਸ਼ਦ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੁਕਾਰ ਦੇ - ਹਰ ਦਿਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦੱਖੇ
ਕੋਈ ਗੁਰੂ ਆਇਆ ਜੀ / ਹੁਣ ਸਦਾ ਬਦਲਿਆ / ਉਹ ਜੇਹਰ
ਰਾਤ ਦੇ ਬੀਜਾਂ ਵੀਆਂ ਪੌੜੀਆਂ ਕਰੁ ਗਿਆ / ਰਾਤੀ ਲਿਖ ਨੇ
ਕੁਝ ਖਰਾਨ ਮੁਹਿਮਾਂ ਤੇ ਪੁਛਿਆ, "ਦੇਖ ॥"
"ਜੀ ਆਰਜ਼ ਕਰੀ ਤੇ ॥"

ਇਸ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਜੀ ਕਾ ਕੱਲਿਆ / ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦਿਲਾਜਤ ਕਾ
ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਗਿਆ / ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਹਰਾਂ ਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕੇ ਕੇ ਤੁੱਥੇ ਜੇਹਰ ਕੇ
ਬੀਠ ਗਿਆ / ਉਸ ਵੀਆਂ ਅਖਾਂ ਭੰਗ ਪਈਆਂ / ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਕਾਠ
ਪੁਛਿਆ ਤੇ ਉਹੀ ਅਰਜ਼ ਕੀਤੀ, "ਜੀ ਮਾਂ ਦੇਖੋ" ਦਾ ਸ਼ਾਂਤੁਕਾਰ ਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਰਾਮ
ਮੇਰੇ ਤਿਰੇ ਟੱਬਰ ਤੇ / ਪਰ ਤਿਰੇ ਵੀ ਕੋਰ ਖਾਧੀ ਤੇ / ਬੁਝਾ ਕੇ ਪੁੱਤਰਾਂ
ਦੀ ਦਾਤ ਦਿਖਾਏ ॥"

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦੁਕਰ ਕੀਤਾ, "ਕੁਝ ਤਿਨ ਬੀਬੀਆਂ ਨੂੰ
ਮੇਰੇ ਆਉ ॥"

ਉਹ ਸਭੋਂ ਟੇਕ ਕੇ ਸਤਿ-ਦੁਕਰ ਕਰਿੰਦਾ ਰਖ ਗਿਆ / ਉਹ

1 ਅਪਾਰੀ ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਗੱਲ ਵਜੀ ਤੇ ਉਥੇ ਜੇਕਰ ਕੁਝ ਨੀਆ।

ਮਾਯੇ ਵਿਚ ਸਾਡਾ ਦਿਲ ਪਰਮ ਪਤਨੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ
ਕਾਏ ਅੱਧਾ ਹੋਣ ਨੇ ਖੋਲ੍ਹੇ ਅਤੇ ਨੇ ਖੋਲ੍ਹੇ ਗਏ। ਦਾਸ ਦਿਅਸਤ ਮੇਰੇ ਸਤਿਨਾਮ
ਤੇ ਬੀਬੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਰਿਖਾ ਦਿਸੀ ਨੀਲੀ ਨੇ ਚਕਰ ਰੀਤ, 2 ਹਿੰਦੂ
ਦੇ ਹੋ ਪਾਰ ਦੇ ਦੇ ਪੜ੍ਹਨੇ ਤੇ ਹੋਰ ਤੇ ਦਿਨ ਪਾਰ ਦਿੱਤੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਤੇ ਹੋਗਾ। ਜਾਤ
ਖਰੂ ਕਰ ਸਿਮਰਨ ਕਰੋ।

ਮਾਯੇ ਸਾਡੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਕਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਹੋ। ਸਾਰੇ ਸਾਰੇ
ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਨੀਲੀ ਤੇ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀਆਂ
ਸੁਆਦੀਆਂ ਦੀ ਹੋਰ ਕੁਝ ਕੁਝ। ਸਾਡੇ ਤੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਦਿਨ ਨੇ ਹਿੰਦੂ ਦੇ
ਚਕਰ ਦਿਖਾ ਕੇ ਰਹਾਵੇ। ਉਹਨਾਂ ਚਕਰ ਪੂਰੇ ਪਾਠ ਕਰੋ ਤੇ ਪਾਠ ਤੇ ਹੋ
ਜੇ ਸਾਡੇ।

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਕਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਹੋ। ਸਾਰੇ ਸਾਰੇ
ਤੇ ਹੋਆ ਤੇ ਸੁਨੇਆ ਰੀਤ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀਆਂ ਦੇ ਸਾਡੇ ਦੇ ਚਕਰ
ਰੀਤ। = ਇਹ ਤੇ ਸਾਡੇ ਪੂਰੇ ਤੇ ਤੇ ਹੋ ਕੁਝ ਪੂਰੇ ਕਰੋ ਤੇ।

= ਦਾਸ ਉਹ ਸਾਡੇ ਪੂਰੇ ਸਾਡੇ ਤੇ, ਸਾਡੇ ਤੇ ਚਕਰੀ ਚਾਈ ਪੌਰੇ
ਸਾਡੇ ਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਰੇ ਕਰੋ। ਸਾਡੇ ਹੋ ਕਰੋ ਕਰੋ।

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਕਰ ਪੂਰੇ। ਸਾਡੇ ਸਾਰੇ ਸਾਡੇ ਦੇ ਹੋ ਸਾਡੇ ਰੀਤ
ਸਾਡੇ ਸਾਡੇ ਦੇ ਸਾਡੇ ਹੋ ਸਾਡੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ਕਰੀ ਚੋਪੀ ਕਰ ਕਰੋ। ਸਾਡੇ
ਦੇ ਸਾਡੇ ਦੀ ਕਰੋ ਸਾਡੇ ਤੇ। ਸਾਡੇ ਸਾਡੇ ਸਾਡੇ ਦੇ ਕਰੋ ਕਰੋ।

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਜੀ ਦੇ ਦਿਖਾ ਕੇ ਰਹਿ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਤੇ
ਸਾਡੇ ਉਸ ਪੌਰੇ ਸਾਡੇ (ਦੇ ਤੇ ਕੁਝ) ਸਾਡੇ ਪੌਰੇ ਕਰੋ।
ਸਾਡੇ ਕਰੋ ਦਿੱਤੇ।

ਸਾਡੇ ਸਾਡੇ ਸਾਡੇ ਸਾਡੇ ਚੋਪੀ ਸਾਡੇ ਦੇ ਸਾਡੇ।
ਸਾਡੇ ਸਾਡੇ ਸਾਡੇ ਸਾਡੇ ਸਾਡੇ ਸਾਡੇ ਸਾਡੇ ਸਾਡੇ।
ਸਾਡੇ ਸਾਡੇ ਸਾਡੇ ਸਾਡੇ ਸਾਡੇ ਸਾਡੇ ਸਾਡੇ।

13

ਮੀਤਾਂ ਸਿੰਘ, ਮਸ਼ਹੂਰ ਰੂਪੀ ਚਿੱਠੀ ਪੜ੍ਹਾ

1/4

ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਾਨੂੰ ਸਿੰਘ ਤੇ ਸੰਗਤਾਂ ਸਾਡਾ ਖਾਤਾ ਅਤਿਮੁਖ ਵਰਦੀ ਸੀ/ ਉਹ ਸਾਡੇ
ਸੀ ਨਿ ਦਿਨ ਦੇ ਸਿਖ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਉਸਦਾ ਹਰ ਉਪਦੇਸ਼ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਸੇ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੀ ਤੂੰ ਸੰਗਤ ਨਿਰਵੇਦ ਨਹੀਂ। ਸਾਡਾ ਸਿੱਖ ਚੋਰ-ਛੱਪੀ
ਦੇਖ ਅਉਰ ਤੇਰਾ ਸਾਥੀ ਨਹੀਂ। (ਜੇ ਤੂੰ ਸਾਡਾ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਅਭੇਦ
ਰਾਖੁ ਤੇਰੇ ਦਿੱਤੇ।

ਦਰਸਾਇਆਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਾਨੂੰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਦਰਸਾਅ
ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਨਾ ਮੰਨੇ। ਪੜ੍ਹੇ ਦਿੱਤੇ ਸੁਰੇ ਕੀਤੇ। ਦਰਸਾਇਆਂ ਦਿੱਤੇ ਸੇ
ਦਰਸੇ ਕੇ ਸਿੱਖ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਸੁੱਚੀ ਸਾਧਨਾ ਸਾਂ ਸਾਡਾ ਸਾਥੀ ਸੀ / ਸਤਿਗੁਰੂ
ਸੀ ਦਾ ਸਾਂ ਦਿਆਰ ਸਿੰਘ ਸੀ/ ਉਸਦੇ ਕਈ ਦਾ ਸਾਂ ਚੁਪ ਸਿੰਘ ਦੀ ਬਾਂ
ਅੰਧ ਸਿੰਘ ਸੀ। ਸੰਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਦਾ ਸਾਂ ਦਿਆਰ ਸਿੰਘ ਸੀ / ਰੂਪ ਅਤੇ
ਅੰਗਾਂ ਦੇ ਸਾਂ ਸਰੂਪ ਸਿੰਘ ਤੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਸਿੰਘ ਸਨ।

ਸਾਡਾ ਸਾਥੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਾਨੂੰ ਰੂਪ ਨਾ ਮੰਨੇ। ਸਾਡਾ ਸਾਥੀ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਦੀ ਆਰਤੀ ਸੀ / ਸਾਡਾ ਸਾਥੀ ਸਿੱਖ ਦਾ ਸੀ, ਪੜ੍ਹੇ ਤੇ ਪੰਨਾ ਦੀ ਸਾਥੀ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਕੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਾ ਸਾਥੀ ਸੀ। ਦਿੱਤੇ ਸੇ ਸਾਡਾ ਸਾਥੀ ਸੀ। ਦਿਆਰ
ਸਿੰਘ ਤੇ ਦਿਆਰ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਦਾ ਸੀ ਸਾਡਾ ਸਾਥੀ ਸੀ। ਦਿਆਰ
ਸਾਡਾ ਸਾਥੀ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਸਾਥੀ ਸੀ। ਦਿੱਤੇ ਪੜ੍ਹੇ, ਦਿੱਤੇ ਸਾਡਾ ਸਿੱਖ ਸਿੰਘ
ਸਾਡਾ ਸਾਥੀ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਸਾਥੀ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਸਾਥੀ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਸਾਥੀ ਸੀ।

ਸਾਡਾ ਸਾਥੀ ਸਿੰਘ ਦਿੱਤੇ ਦਾ ਸਾਡਾ ਸਾਥੀ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਸਾਡਾ ਸਾਥੀ
ਦੀ ਸਿੱਖੀ ਦਿੱਤੇ ਉਸਦੇ ਉਹ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਾਨੂੰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਾਥੀ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਸਾਥੀ
ਤਾਡੇ ਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਥੀ ਦਾ ਸਾਡਾ ਸਾਥੀ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਸਾਥੀ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਸਾਥੀ
ਦਾ ਸਾਂ ਸਾਡਾ ਸਾਥੀ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਸਾਥੀ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਸਾਥੀ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਸਾਥੀ
ਸਾਡਾ ਸਾਥੀ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਸਾਥੀ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਸਾਥੀ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਸਾਥੀ ਸੀ।

ਸਾਡਾ ਸਾਥੀ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਸਾਥੀ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਸਾਥੀ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਸਾਥੀ ਸੀ।
ਸਿੰਘ ਸੀ। ਉਹ ਸਿੱਖੀ ਦਿੱਤੇ ਸਿੱਖੀ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਸਾਥੀ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਸਾਥੀ
ਸਾਡਾ ਸਾਥੀ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਸਾਥੀ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਸਾਥੀ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਸਾਥੀ ਸੀ।
ਸੀ। ਸਿੰਘ ਦਾ ਸਾਡਾ ਸਾਥੀ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਸਾਥੀ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਸਾਥੀ ਸੀ।

ਜੇ ਪੌਣ ਚੰਨ੍ਹਾਈ ਤੇ ਮੇਰਿਆ ਉਹ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇ ਨਾਨਕ ਸਿੰਘ ਦੀ ਤੇਰੀ ਪੈ
ਸਿੰਘਾਂ ਤੇ ਸਾਧਿਕ ਸਿੰਘ ਨੇਕ ਨਾਨਕ ਪਸਾਰਾ - ਪਾਈ ਚਰਿਆ।

ਸੀ. ਆਈ. ੩੧. ਨਾ ਸਿਪਾਹੀ ਬਾਪੁ ਰਾਖ ਸਿੰਘ ਉਸ ਦੇ ਸਾਥੇ ਗਏ
ਇਸਪੇਕਟਰ ਨੂੰ ਆ ਦੱਸੀ। ਇਸਪੇਕਟਰ ਨੇ ਪੁੱਛ ਪਛਾਣ ਕਰਾ ਫੌਜ ਭੇਜਦਾਰਾ,
ਤੁਸਿਧੀ ਬਾਪੁ ਸਿੰਘ ਦਿੱਤਾ ਮੁਸਾਫੀ ਤੇ ਦੋ ਸਿਪਾਹੀ ਭੇਜੇ। ਭੇਜਦਾਰ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ,
"ਤੁਸੀਂ ਕਿਉਂ ਆਏ ਹੋ?"

"ਕੋਈ ਦਾ ਕਾਰ ਦਿਓ"

"ਪਰਿਥਾ ਵਿਖੇ ਜੰਮਕਾਰ ਹੋ?"

"ਜਾਂਗ ਬਾਂਗ ਪੁਰਿਸ ਦਿਓ" ਮੀਰਾਂ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ
ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਤੇ ਚਲੇ ਗਏ।

ਮੀਰਾਂ ਸਿੰਘ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਵਰਗਾਂ ਵਾਲੇ ਨਿਕਲਿਆ। ਉਹ
ਆਦਮੀ ਨਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਾਕੇ ਬੰਗੇ ਨੇਕੇ ਨਿਕਲਿਆ। ਉਸ ਨੇ
ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਬਾਗ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਦੱਸੀ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦੱਖ ਨੇ ਕਿਹਾ
ਉਹੋ ਦਾ ਆਉ। ਪਰ ਉਹ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਦੇ ਭਾਰ ਨਾ ਸਿੰਘ।

ਦੋ ਦੋ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਜੀ (ਦੋ ਹਥ ਸਿੰਘ
ਨੂੰ ਕੇਰੇ ਨਾ ਸਿੰਘ। ਉਹ ਸਿਪਾਹੀ ਨਾ ਪਰਿਥਾ ਦੇਣੇ ਮੀਰਾਂ ਸਿੰਘ ਨੇ
ਦੋ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇਕੇ ਕਿਹਾ। ਉਸ ਨੇ ਜੇਕਰੀ ਮੰਗੀ। ਉਸ ਨੇ ਚੁੱਕੇ
ਦਿੱਤੇ ਦਿੱਤੇ ਕੇਰੇ ਜੇਕਰੀ ਸੀ; ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੰਗੂਰ ਜੇਕਰੀ ਨਾ ਮਿਲੀ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਯੋਧਮੀ
ਜੇਕਰੀ ਨਾ ਮਿਲੀ?" ਉਹ ਕੁਪ ਹੋਇਆ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਸੀ ਪਰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਕੇਰੇ ਸਿੰਘ
ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ। ਉਸਨੇ ਜਾਂਗ ਬਾਂਗ ਵਾ ਭੇਜਦਾਰ ਦਿੱਤੇ। ਉਸ ਨੇ ਦਿੱਤੇ ਭੇਜਦਾਰ
ਦਾ ਭੇਜਦਾਰ ਦਿੱਤੇ। ਪਰ ਦਿੱਤੇ ਨਾ ਸੁਣੀ। ਆਖਕੇ ਸਿੰਘ ਮੀਰਾਂ ਸਿੰਘ -
ਸੈਂਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕਠੋਰੀ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਕਿਆ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ
ਟੋਕ, ਬਾਪੁ ਨਾਨਕ ਤੇਕਦਾਰ ਨਾ ਸੁਣਿਆ ਕਿਆ।

ਮੀਰਾਂ ਸਿੰਘ ਉਸਨੇ ਤੇਕਿਆ। ਉਹ ਕਿਹਾ ਸੁਣ ਕੇ (ਕਿਹਾ) ਜੀ
ਆਦਮੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੂੰ ਸੁਣੀ। ਸੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਸਾਡੀ ਉਹ ਸੋਚਾਂ ਕੇਰੇ
ਬਾਗ ਦਿੱਤੇ ਕਿਆ। ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੇਕੇ ਦੀਵੇ ਦਾ ਬਾਗ ਦਿੱਤੇ ਸੀ।

ਉਹ ਮਾਂ ਦੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਗਾਮ ਪੁਛਦਾ ਠੀਕ । ਉਹ ਸਮਝ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਦਿਲ
ਦਰੀ ਤੇ ਪੁਛਿਸ ਉਸਦਾ ਪਿਛਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ । ਉਹ ਸਮਝ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ
ਉਸਦਾ ਦਿਲ ਤੇ ਪੁਛਿਸ । ਸਿਪਾਹੀ ਅਤੇ ਸਿਪਾਹੀਆ । ਉਹ ਸਮਝ ਰਿਹਾ ਸੀ
ਕਿਉਂਕਿ ।

ਰਿਸਾ / ਮੀਤ ਸਿੰਘ ਕਿਥੇ ਪਏਂ ਜਾਣੇ ਪਾਠਾਂ ਚੰਦ੍ਰ ਸਿੰਘ / ਉਹਨਾਂ ਹਰ
 ਦਾ ਚਾਨਣਾ ਜਾ ਕੇ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਪਾਠ ਸਿੰਘ / ਉਹ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚੰਗੇ ਦੋ
 ਮਾਰਿਆ। ਪਰਿਭੁੰ ਦਾਫ਼ਾ ਫਿਯਾਜ਼ਾ ਦੀ ਪਿਠ ਸੀ, ਮੀਤਾਂ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ
 ਮੋਟੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਚੰਗੇ ਦੇ ਖਰੜ ਦੇ ਜੋਗੇ ਰਾਸ ਮੋਟੀ ਮਨੁੱਖ ਦੇ
 ਉਤ ਪੱਥਰ ਹਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਡਾਢਾ ਮਸਤ ਤੇ ਪੈਰੀਆਂ ਬੜ੍ਹਾ (ਸਿੰਘ) ਸੋਢੀ ਸਿੰਘ
 ਦੇ ਮਾਪਦੇ ਕਪੜੇ ਵਿੱਚ ਦਾੜ੍ਹੇ ਦੇ ਬੁੱਝ ਚੰਦ ਕਾ ਸਿੰਘ। ਖਾਨ ਉਸ ਦੇ ਉਸਾਰੇ
 ਦਿਸ਼ਾ, ਤੇ ਵਿੱਢੀ ਮਾਰਿਆਂ। ਮਾਠੇ ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪੰਜਾਬੇ
 ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਦੋਹੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਮਾਠੇ ਦੀ ਤੇ (ਨਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਦਾਫ਼ਾ)
 ਮਾਠੇ ਪਿੱਛੇ ਡਾਢੇ " ਸਿੰਘ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਮਾਠੇ ਵੀਤੀ
 ਹਿ ਮੀਤ ਸਿੰਘ ਮਾਰਿਆਂ।

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਪਰਸਾਦਾ ਛਰ ਰਹੇ ਸਦ। ਉਹ ਪਰਸਾਦਾ ਛਰੇ
ਅਮਰੇ ਦਿਓ ਆਏ। ਕਰੁਣੀ ਰਹੇ ਸੁੰਦਰੀ। ਅੰਤ ਲਿਖਿ ਨਿਖਿਲ
ਪਦੇ ਦਿਖਾਇਓ ਦਿਤੀ, ਉਸੇ ਦੇ ਆਰੇ ਚਰਾ ਤੇ ਸੀਮਾ ਰਖਾਵੇ, ਮੇਧੇ ਸਿਰ
ਦਗ ਨੇ ਚਰਾ ਦੇ ਦਿਤੇ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਰਾਜੇ ਦੇਹ ਦੇ ਗਏ।
ਗਤ ਦੇਹ ਤੇ ਦੇਹੇ ਗਏ ਰਹੇ ਰਹੇ। ਅੰਤ ਲਿਖਿ ਨੇ ਰੁਖ ਦੇਖਿ ਗਏ
ਦਿਤੀ ਦਿਤੀ ਤੇ ਗਏ ਜੀ ਸੁੰਦਰੀ ਆਰਾਧਨੇ ਕੀਤੀ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਰੁਖ
ਗੋਦਾਸੀ ਦੇਖ ਕੀਤੀ।

ਮਗਰੋਂ ਇਹ ਸਫ਼ਰ ਮਾਮੂਲੀ ਪਾਠ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਸ਼ਿਖਿਆ
 ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨਾ ਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣਾ ਸੀ। ਉਹ ਪੁਸ਼ਟਿਤ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਣਾਲੀ
 ਪਾਸੇ ਵੱਲ। ਫਿਰ ਤਾਂ ਸੀ. ਐ. ਪਾਸੇ ਵੱਲ। ਉਸਨੇ ਤੇ ਸੰਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ
 ਪਾਸੇ ਵੱਲ। ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਤੁਸੀਂ ਕਿਉਂ ਆਉਂਦੇ?

ਮੀਰਾਂ ਸਿੰਘ ਰਿਹਾ, ਆਈਏ ਨਾ ਸਾਡੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ੧੨ | ਤੁਸਕਰੇ ਭੀ
ਪਲੀਥਾ ਤੇਰੇ ਤਾਂ ਹੁਸੀ ਨਾ ਆਫਾ।

ਉਹ ਬੁਧ ਤੇ ਗਣ, ਪਰ ਤੇਜ਼ ਤੇ ਦਾਖਲ ਕਰਤ' ਤੇਜ਼ ਲਿਖਤ,